ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1168

3 динара

17. V 1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXV

ОБОСТРАНА ЉУБАВ

СТРАНА 11

КОМПЛЕТАН СТРИП ТИМ ТАЛЕР

Веровали или не!

НАЈНЕОБИЧНИЈЕ ХОДОЧАШКЕ НА СВЕТУ

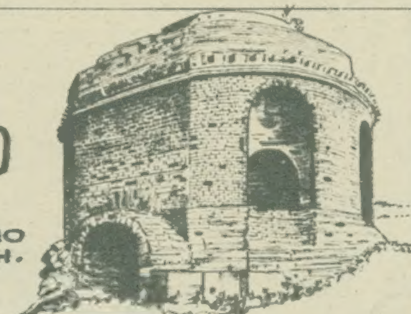
БЕЛА МУЧПАКАУНИ, ЈЕДНО СЕЛО У ИНДИЈИ, СВАКЕ ГОДИНЕ ПОСЕТИ НЕКОЛИКО ХИЉАДА МУШКАРАЦА КОЈИ ВЕРУЈУ ДА ЋЕ САЧУВАТИ МЛАДОСТ АКО **НЕ ПИЈУ ЊЕГОВУ ЧУВЕНУ ВОДУ.** ПОСТОЈИ ВЕРОВАЊЕ ДА ЋЕ СВАКОМ МУШКАРЦУ КОЈИ СЕ У СЕЛУ НАПИЈЕ ВОДЕ БРКОВИ ОСЕДЕТИ, **ДОК ЋЕ ОНИМА КОЈИ СЕ УЗДРЖЕ ОД ПИЈЕЊА БРКОВИ УВЕК ОСТАТИ ЦРНИ И БУЈНИ.**

КРАЉЕВСКИ ПРЉАВКО

ШПАНСКИ ВЛАДАР **КАРЛО III** (1716–1788) **НОСИО ЈЕ 30 ГОДИНА ЈЕДНО ИСТО ОДЕЛО ИЗ ДАНА У ДАН.** КАРЛО ЈЕ ИМАО БОЛЕСТАН СТРАХ ОД НОВОГ ОДЕЛА.

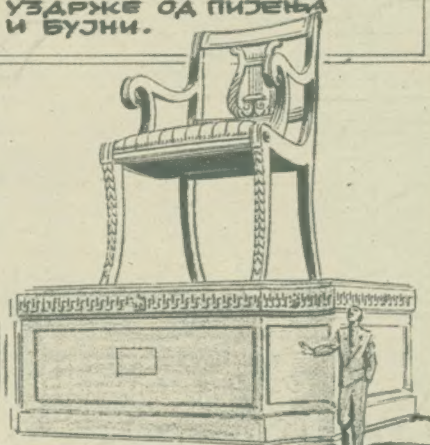

ОВАКО СЕ ПОТПИСИВАО ФРАНАЧКИ КРАЉ **ПИПИН.** ЊЕГОВ ПИСАР БИ НАЦРТАО КРСТ А ПИПИН БИ ДОДАО 4 ТАЧКЕ.

ЗА ХРАМ КАШЉА

У ТИВОЛИЈУ (ИТАЛИЈА) СТАРИ РИМЉАНИ СУ ВЕРОВАЛИ ДА ЋЕ СВАКО КО У ОВОМ ХРАМУ ЗАДРЖИ ВАЗДУХ И НЕ ДИШЕ **БИТИ ИЗЛЕЧЕН ОД КАШЉА.**

НАЈВЕЋА СТОЛИЦА НА СВЕТУ

НАЛАЗИ СЕ У ТОМАСВИЛУ (САД). ВИСОКА ЈЕ **560** А ШИРОКА **320** САНТИМЕТАРА.

СУДИЈА

НА ПРВОЈ **БЕЗБОЛ** УТАКМИЦИ ОДИГРАНОЈ У БЕРЛИНУ НОСИО ЈЕ **ПРАВИ ОКЛОП.** (12. ЈУН 1912)

1168/2

JECTE ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● тридесет првог јануара 1350. године у Паризу је донет закон којим се у овом граду забрањује гајење свиња. Наиме, дотле су ове животиње слободно лутале улицама овог града док једна од

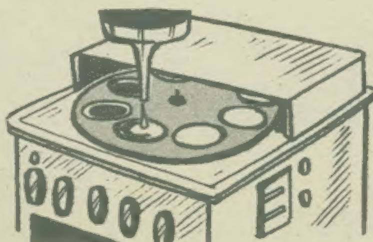

њих није оборила с коња сина краља Шарла Дебелог. Закон је наређивао да се образује одред специјалних чувара који су имали задатак да хватају ове животиње. Као награду чувари су од сваке ухваћене свиње добијали њену главу.

● Ахмед, најстарији слон у резервату Марзабит у Кенији, недавно је угинуо у 75. години.

● Ото Хенрих из Кроненберга у Западној Немачкој недавно је патентирао свој изум: машину за прављење палачинки. У ствари то је полу-покривени електрични штедњак са обртном плочом за десет тигања. Из посуде у којој се налази замешено тесто истиче колико је потребно за једну палачинку, затим тигањ „одлази" под покривени део где топлота долази и од поклопца, да би се на крају тигањ наново појавио

са већ испеченом палачинком. На овај начин за један час може да се испече и до 300 палачинки.

● постојбина чувене бриселске чипке није Белгија, већ Италија. Тајна израде ове чипке пренета је у 15. веку из Италије у Француску и Белгију.

● научници упозоравају: све већа бука у градовима изазива све веће поремећаје у здрављу. Не-

давно је група париских новинара уз помоћ сонометра измерила јачину буке на тргу светог Августина у Паризу и то у време кад се завршава дневни посао. Резултат је био поразан: 95 децибела што превазилази и буку коју стварају Нијагарини водопади.

● длака из браде просечне дебљине има јачину бакарне жице исте дебљине.

● први колонизатори Хондураса наилазили су на тако велике количине злата да су чак и коњске потковице правили од овог племенитог метала.

● по броју својих „становника" зоолошки врт у Западном Берлину долази на прво место у Европи. Наиме, чувари морају да се

старају за 12.500 животиња из 2.400 различитих врста. Прошле године овај врт је имао два и по милиона посетилаца.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

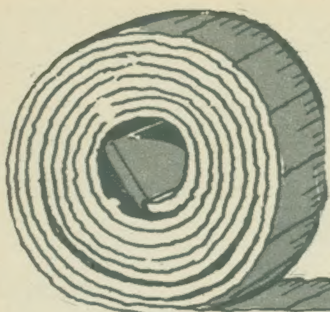

БИТКА З

Иако је био март и напољу дувао хладан ветар, човек се непрекидно знојио. Скидао је наочаре, брисао чело, палио цигарету, отхукивао и уздисао. Преко пута њега у удобној столици седео је његов колега, енглески трговац.

— Не разумем шта вама с континента није ту јасно — проговорио је после једно пола сата кад је већ изгледало да ће Француз почети да чупа косе. — Треба само ово запамтити: миља има 1760 јарди, један јард то су вам три стопе, а једна стопа има 12 инча. За површину све исто само дигнете на квадрат... То је све.

— А тај инч, колики вам је он — зарежао је трговац испред кога су били силни папири исписани бројкама.

— Инч — згрануо се Британац. — Па то зна свако дете. То су вам три зрна овса поређана једно до другога, али пазите не по ширини већ по дужини, овако...

Француз је стегао песнице и зажмурио проклињући дан кад је постао трговачки представник у Манчестеру.

(За наше читаоце ипак ћемо рећи да је један инч раван 2,5399 цм. Замислите како је дивно дизати овај број на квадрат!)

НОС ЊЕГОВОГ ВИСОЧАНСТВА

Како ли би тек реаговао овај француски трговац који је изгубио живце кад би му неко саопштио на какав се „научан" начин дошло до чувеног енглеског јарда. То није ништа друго до тачно растојање од врха носа енглеског краља Хенрија I, до „краја кажипрста његовог краљевског височанства". Међутим, не верујемо да је данас енглески трговац више онако миран. Његова земља је ипак 15. фебруара 1971, после стотинак година оклевања, размишљања и дискусија, одлучила да приступи децималном систему мера који је одавно постао саставни део живота Европе. Овај прелазак толико је комполикован, јер су у питању не само мере за дужину, површину, запремину, масу већ и десетни систем у новцу, да се сматра, и то по оптимистичким проценама, да ће ова земља комплетно успети да га усвоји тек тамо негде 1975. године!

Не би, међутим, било право прескочити ни друге земље и народе који су се истакли у разним мерама и допринели општој гужви и збрци која је владала пре но што је победио данашњи метар.

ПРОСЕЧНО МУШКО ЛЕВО СТОПАЛО

На Тибету се једна мера за дужину зове **шоља чаја**. Ево како је она одмерена: један човек, кренувши са одређеног места, трчао је са шољом врелог чаја у руци, све док се напитак није охладио толико да је могао да га испије а да се не опече. Растојање које је он претрчао узето је као јединица тибетанске мере за дужину.

А шта тек да се каже колика је **стопа** — мера за дужину која се још и данас употребљава у Сједињеним Државама и Аустралији (званично она износи 30,5 цм). Само име јој каже да је то дужина стопала, и то мушког, али немају сви одрасли људи стопало исте дужине, неки носе ципелу број 40, другима је мала и она од 45. Немци су у 16. веку овај проблем решили заиста једноставно. Једне недеље постројили су у колону 16 мушкараца који су тог јутра први изишли из цркве, измерили им лева стопала, сабрали добијене дужине и збир поделили са 16! Та средња дужина била је прихваћена као „правилна и законита стопа".

Ипак, све границе нетачности изгледа да је тукла стара француска мера за дужину **туаз** чија је дефиниција дословце овако гласила: „Мера различите величине а зависи и од места где се употребљава".

Ни код наших народа није владала ништа мања збрка. Да би се одредила дужина, тежина или количина што је било неопходно при размени добара и трговини, измишљане су разнолике мере које су важиле за уже области. Најстарије мере, нарочито за дужину, одређиване су, као и код других народа, према појединим деловима људског тела: **шака, педаљ, лакат, корак** па и ове необичне као **гњат, голијен, колено, кук, пас, раме, пупак!** Хајдуци су имали своје мере: **јелак**, и **дојелак**. Наиме, они су дужину тканине одмеравали од јеле до јеле! Гусари на мору нису знали за другу меру за дужину осим — **весла** — којим су премеравали опљачкану чоху и свилу!

ТРАЖИ СЕ КРЖЉАВ ТРГОВАЦ

У средњовековном Загребу најмања мера за дужину био је — **прст!** И то, не било који, већ средњак. Али, како су трговци били различитог раста и разне дебљине, онај виши и крупнији могао је да изгуби у свом послу при мерењу, а онај мањи да оштети муштерију. Због тога су од најстаријих времена утврђиване узорне мере којих су трговци морали да се придржавају под претњом строгих казни.

Орландов кип у Дубровнику, око којег и данас лете голубови, није само симбол слободног града — на подлактици овог витеза с мачем у руци забележен је дубровачки лакат! У зиду Градске куће у Загребу учвршћен је гвоздени риф или лакат, а у Грбљу, у Боки Которској на једном манастиру у зиду забележен је „први **јуначки сежањ**" који је као дужинска мера служио целом крају.

Закидање на мери сматрало се од древних времена једним од најтежих грехова. Марко Марулић помиње такве грешнике за које нема праштања, Стјепан Митров Љубиша бележи да се они претварају у тенце — вампире, али изгледа да је од свега тога било мало вајде и да је број кривомерника стално растао. У Србији кнеза Милоша мере на пијацама будно су надзиране и онај ко је закидао, нарочито на хлебу, примао је и по педесет по туру, губио право да тргује и чак бивао протеран из чаршије.

Међутим, чак и кад су у питању тачно одређене мере тешко је стати на крај подвалама а камоли у време кад је требало контролисати сву ту силесију различитих мера.

ОВАКО ВИШЕ НЕ ИДЕ!

За утеху, ништа мања збрка није владала ни у другим земљама. Ипак, овакво стање било је бар донекле сношљиво док се трговина одвијала у границама мањих области. Али, кад се саобраћај развио и трговина разгранала, пословања и рачуни тако су се замрсили да се ту више слабо ко могао снаћи.

У Европи 18. века која је била покривена с безброј државица трговац је морао до великих вашара да прође кроз неколико царинских баријера где се роба одмеравала и наплаћивала мерама које су важиле за то подручје. Један будимски трговац, који је 1767. путовао на вашар у Краков, тужио се да му је уз пут један риф (лакат) толико порастао „да му ни два мађарска нису равна".

Сви су се слагали да овако више не иде и да треба наћи једноставан и јединствен систем мера. Али, како?

Један француски научник предложио је да се као међународна јединица за дужину узме шестоугаона ћелија пчелињег саћа која је увек у длаку иста, ма у којој се земљи налази кошница!

Познати француски дипломата Таљеран сматрао је да као основу система мера за дужину треба узети дужину клатна на часовнику који од била секунд на „средњој ширини цивилизованог света" то јест на 45. степену северне ширине.

ШИПКА ОД ПЛАТИНЕ

Први који се издвојио својим предлогом био је учени опат Габриел Мутон који је још 1670. размишљао да јединствена мера за дужину буде — један минут једног степена Земљиног меридијана. Требало је да прође више од 100 година и да се догоде крупне промене у друштву да би се људи вратили овој замисли, да се према некој мери наше планете одреди јединица дужине којом би се лакше могло рачунати.

Догодило се то у Фран-

А МЕТАР

Један француски научник предложио је да међународна јединица за дужину буде шестоугаона ћелија пчелињег саћа јер је увек иста, било где да се кошница налази!

цуској где је дигнута прва у историји буржоаска револуција. Краљ је гиљотиниран, проглашена је Републ ика.

Осмога маја 1790. године Уставотворна скупштина Француске одобрила је пројекат уједначавања мера и издала налог Академији наука да нађе неки једноставан систем. Комисија — Борда, Кондорсе, Лагранж, Лавоазје и Тије, донела је прву историјску одлуку: да се за нове мере користи децимална скала, бројни систем чија је основа 10. Друга комисија у којој су прва три члана остала иста само су уместо Лавоазијеа и Тијеа ушли Лаплас и Монж донела је другу исто тако револуцонарну одлуку, да основ мере не буде антропрометријски, према неком делу човечијег тела, већ геодезијски. Одлучили су да јединица дужине буде једноставан део дужине Земљиног подневка.

Уследила су мерења једног дела париског подневка од Денкерка до Барцелоне, која су била поверена Деламбру и Мешану. Они су, и поред великих тешкоћа и препрека, с највећом брижљивошћу обавили своју дужност и најзад 18. жерминала године III (април 1795), Скупштина је прогласила за нову јединицу дужине четрдесетмилионити део дужине париског подневка!

Од тада званична дефиниција метра гласи: метар је јединица за мерење дужине у метричком систему мера. Одређен је интернационалним прототипом који се чува у Међународном уреду за мере у Севру. То је метална шипка од посебне легуре — 90 одсто платине и 10 одсто иридијума, нарочитог пресека да би била што лакша и да се не би савијала. Размак између две црте на средњем делу мотке (неутрални део) представља, при температури од 0°Ц и притиску од 1 атмосфере, дужину једног метра. Према том интернационалном прототипу метра начињене су копије које су подељене другим државама.

Ако се неком чини да је ова дефиниција метра тешка и компликована, ево и друге која је проистекла из најчистије потребе. Наиме, међународни прототип метра добро се чува у Севру али није искључено да би се он временом могао изменити због промена у кристалној структури легуре. Како би се тај метар у свако доба могао поново конструисати без грешке, научници су утврдили да један метар износи равно 1,650,763,73 таласних дужина светлости коју зрачи атом криптона 86, тачније лампа напуњена криптоном 86!

МЕТАРСКИ СИСТЕМ

ЗА ДУЖИНУ:

1 метар (m) има 10 дециметара (dm), или 100 сантиметара (cm), или 1000 милиметара (mm).

1 километар (km) има 1000 m.

1 квадратни метар (m²) или (qm) има 100 квадратних дециметара (dm²) или 10.000 квадратних сантиметара (cm²), или 1,000.000 квадратних милиметара (mm²).

ЗА ПОВРШИНУ:

Површина земљишта се мери **хектаром** (ha), који има 10.000 m² или 100 ари (a), **1 ар** (a) има 100 m²;

1 квадратни километар (qkm или km²) има 100 ha или 1,000.000 m².

Старе мере за површину код нас: **јутро** = 5.754,56 m²; **ланац** = 7.193,20 m²; **рало** и **дунум.**

ЗА ЗАПРЕМИНУ:

за течност **1 литар** (l) има 10 децилитара (dl), или 100 сантилитара = 1 кубни децилитар (cdm),

1 хектолитар (hl) има 100 l,

1 кубни метар (m³ или cbm) има 100 l,

1 кубни дециметар (dm³ или cdm) има 1000 кубних сантиметара (cm³ или ccm)

1 кубни сантиметар (cm³) има 1000 кубних милиметара (mm³ или cmm).

Стара мера за запремину код нас (за течности) био је **аков** = 50 l.

ЗА ТЕЖИНУ:

1 килограм (kg) има 100 декраграма (dkg), или 1000 (g), **1 декаграм** (dkg) има 10 g,

1 грам (g) има 1.000 милиграма (mg) = 0,001 g,

1 метарска (метричка) или дупла цента (dz) или **квинтал** (q) има 100 kg.

1 тона (t) има 1000 kg.

Стара мера за тежину код нас: **ока** = 1.283 kg; **товар** је имао 100 ока = 128,3 kg.

У ВЕЛИКОЈ БРИТАНИЈИ СА ДОМИНИОНИМА УПОРЕДО С МЕТРИЧКИМ УПОТРЕБЉАВАЈУ СЕ И ОВЕ МЕРЕ, А У АУСТРАЛИЈИ И САД САМО ОВЕ:

ЗА ДУЖИНУ:

1 миља (mile) има 1760 (yard) **1609,3** m, **1 јард** (yard) има 3 стопе (foot) = 91,4 cm, **1 стопа** (foot) има 12 инча (inch) = 30,5 cm, **1 инч** (inch) = 2,5399 cm.

ЗА ПОВРШИНУ

1 копнена миља (mile of land) има 640 екра (acre) = 598,99 ha, **1 екр** (acre) има 4.840 квадратних јарди (square yard) = 40,47 a, **1 квадратни јард** (square yard) = **0,8361 m².**

ЗА ЗАПРЕМИНУ:

1 империјални квартер (imperial quarter) има 8 бушела (bushel) = **290,78 l, 1 бушел** (bushel) има 8 галона (gallon) = 36,35 l, **1 галон** (gallon) има 4,543 l, **1 барел** (barell) има 36 галона 163,55 l.

ЗА ТЕЖИНУ;

1 (дуга) тона (long ton) има 20 центвејта (centweights, cwt) или 2.440 фунти (pounds, lbs) **1016,048 kg, 1 квортер** (quarter) има 28 фунти (или libri, lbs = **12,7 kg, 1 фунта или либра** (pound, lb) има 16 унци (ounce, oz) = **453,29 g, 1 унца** (ounce) = **28,3495 g.**

СПЕЦИЈАЛНЕ МЕРЕ СУ:

1 географска миља = 7.420,40 m,

1 морска миља (немачка) = 1,852 m,

1 наутичка миља (САД) = 1.853,25 m,

1 метарска регистарска тона (бродска мера) = 2,8315 m³

1 регистарска тона (британска) = 2,83161 m³,

1 морски чвор (за мерење брзине брода) 14,62 m.

СТОПА КОД СТАРИХ НАРОДА:

Египат — 0,26 m
Асирија — 0,324 m
Персија — 0,32 m
Грчка — 0, 296 m
Рим — 0,2957 m
Француска — 0,32484 m (pied)
Енглеска — 0,3048 m (foot)
САД — 0,3048 m (foot)
Русија — 0,304 m

ОТКРИЋЕ У ИСТАНБУЛУ

Данас је метарски систем усвојен у свим земљама света. Међународном уговору још се нису одлучиле да приђу само Сједињене Државе и Аустралија. Поред тога постоје неке земље које у унутрашњем саобраћају поред метарског система користе и своје посебне мере. Тако Руси имају своју **врсту** и **аршин**, Кина **ли, чинг, шенг, тан**, Јапан — **шаку, ри, тсубо**, Палестина — **дунам**, Иран — **форсакх**, Авганистан — **аршин, ман**, Арабија — **драа** итд.

Код нас су се старе мере сасвим изгубиле. Помињу се још само у пословицама. Рецимо: с кратким се аршином може много измерити. Недавно, међутим, стари аршин још једном је постао предмет разговора научника.

У једној запуштеној лихварској радњи у Истанбулу, у углу су стајала нека стара већ зарђала гвожђа. Међу њима су била и два аршина чија је дужина у првом тренутку збуњивала. Износила је 92 цм! Како ове мере уклопити у остала аршине који су износили: таккозвани **ендезе** — 60 цм, **чаршијски** 68 цм и **градитељски** 76 цм. Ускоро су научници закључили да се читав овај систем различитих аршина, строго утврђених по својој намени, добија додавањем шаке од 8 цм. Код највећег од 92 цм који је назван **велики градски** додате су две шаке. То још није било све. Једнога дана наши научници су неочекивано приметили да кад се том градитељском метру дода још једна шака добија се — метар, онај четрдесето милионити део Земљиног подневка који са човеком и његовим физиометријским јединицама нема никакве везе!

Како је дошло до овог поклапања — то засад нико не уме да објасни.

В. Смиљанић

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ

Л. СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО ПОВЕРЉИВО

ЕВО, САД ВИДИТЕ ПОСТРОЈЕЊА. ОВО ЈЕ ЈЕДИНО БОГАТСТВО САРМАТИЈЕ, АЛИ ОНАЈ ПОДЛАЦ НОСИТУР ДРЖИ СВЕ АКЦИЈЕ КОМПАНИЈЕ И САМ ИЗВЛАЧИ ПРОФИТ!

Идућег петка: ВЕЛИКА ПОБУНА САРМАТА!

ДОБРОВОЉАЦ СА НОВОГ ЗЕЛАНДА

НАЈТЕЖЕ РАЊЕНИКЕ ПОСЛЕ ДЕСАНТА »КОЊИЧКИ СКОК« ХИРУРГ РОЏЕРС ЛИНДЗЕЈ ОПЕРИСАО ЈЕ У ШУМИ: БОЦА ЗА ТРАНСФУЗИЈУ ВИСИЛА ЈЕ О ГРАНИ!

Рука ми је била сигурна. Чудно, али овога пута чело ми се није оросило знојем што ми се иначе често дешава кад оперишем.

Увек сам волео медицину, нарочито хирургију, али никада ни у сну нисам могао помислити да ћу са Новог Зеланда стићи у шуме изнад Дрвара и да ћу оперисати и лечити партизане у Југославији. А управо овог часа баш сам то радио.

Рат ме је одвео у свет. Не знам зашто је избио. Све ми је у вези са њим било бесмислено и ужасно. Вукао ме је као хоботница када шчепа своју жртву и одвлачи у дубину мора. Морао сам да пођем: Нови Зеланд је регрутовао војнике у саставу британске армије. У Африци сам их лечио после повратка из пустињских борби с Ромеловим јединицама. Касније, крајем 1943. када сам пребачен у италијански град Бари, оберучке сам прихватио понуду савезника да пређем на Вис и помогнем партизанима у Југославији. Чуо сам да се боре за своју и људску слободу а то је за мене већ имало сасвим другачији смисао од оног који ме је повукао у рат. Прихватили су ме као свога. Прво су ме послали у Хрватску а затим у Дрвар. Мој је задатак био да оснујем болницу.

БИО ЈЕ МАЈ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Сада сам био ту, у Дрвару, и радио свој стари посао. Операцији је присуствовало и неколико партизанских лекара и болничара којима сам за време операције показивао и нове захвате у хирургији. Рањеник на столу болно је јечао. Сто на коме је лежао био је дрвен, а кућица од брвана са једним јединим одељењем — операционом салом. Имала је под од набијене земље и мале прозоре кроз које је једва продирала светлост. Целу партизанску болницу добро смо сакрили у шуми.

Био је мај 1944. Шума се купала у зеленилу. Свима нам је пријао свеж планински ваздух који је испуњавао просторију кроз отворене прозорчиће.

Све је дошло изненада: прво се чуло нешто налик на пискаво звиждање а онда су брвнару потресле заглушујуће експлозије бомби у близини.

— Немци! — викну комесар Борко и јурну према вратима да види из ког правца долазе авиони. — Одавно они ово спремају, проклетници! — грдио је на сав глас. — Али, неће им успети!

Пожурио сам да завршим операцију. Срећом, био сам при крају. Брзо смо изнели рањеника и пренели га у шуму. До ујутру цела болница је склоњена дубоко у планину.

Иако сам био уморан, те ноћи нисам могао ни ока да склопим. Заспао сам тек пред зору али сам се стално трзао. Одједанпут, страховите експлозије у граду готово да су ме избациле из кревета.

Навикнут на овакве ситуације брзо сам се обукао и истрчао напоље. Погледао сам на сат: било је 6,35. Значи, Немци су ипак открили да је Тито са Врховним штабом у Дрвару, синуло ми је кроз главу. За напад су изабрали баш данашњи дан, јер је његов рођендан!

Још се нисам честито ни повратио од запрепашћења кад су се у 7,10 појавиле и немачке теретне једрилице тражећи место у близини града где би слетеле. Довлачиле су нова појачања.

Прави десант! Са места где сам се налазио, горе на брду, град се видео као на длану. Стајао сам као опчињен. Доле је већ врило као у котлу. Облаци дима измешали су се са пожарима. Сваког часа неко је претрчавао улицама. Митраљеска и пушчана ватра нису престајале.

Потрчао сам у правцу шуме где се налазила болница. Морао сам да будем тамо. Око три по подне почели су да пристижу први рањеници из Дрвара. Четворици смо дали трансфузију: боце са крвљу окачили смо о гране!

Сви рањеници били су забринути. Одлучио сам да са комесаром Борком сиђем у Дрвар. То је било тешко извести јер су борбе пламтеле у целој долини око града и у граду. Сакрили смо се испод неких стена чекајући да падне мрак.

У долину смо стигли после сумрака. Пробили смо се до зграде где су се налазиле просторије санитетског штаба. Унутра су нас дочекали дим и нагореле греде. На поду је лежало неколико мртвих немачких војника.

НАПАД НИЈЕ УСПЕО

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Док су меци фијукали на све стране, идући поред зграде опрезно смо кренули према згради британске мисије која је такође била у Дрвару са Врховним штабом. Нашли смо само спаљене остатке. Партизан који је претрчавао улицу показао нам је кућу у коју су се Британци склонили. Доспели смо и доње али унутра нисмо нашли ниједног Енглеза.

Ноћ је пролазила. Под заштитом мрака и једна и друга страна се прегруписавала и тражила бољи положај. Пуцњава је престала само за кратко време. Ракете које су осветлиле небо биле су знак да партизани крену у нови напад јер су из немачких авиона, који су поново надлетели град, почели да падају нови падобрани о чије су куполе, уместо људи, висили пакети са муницијом, бацачима и гранатама.

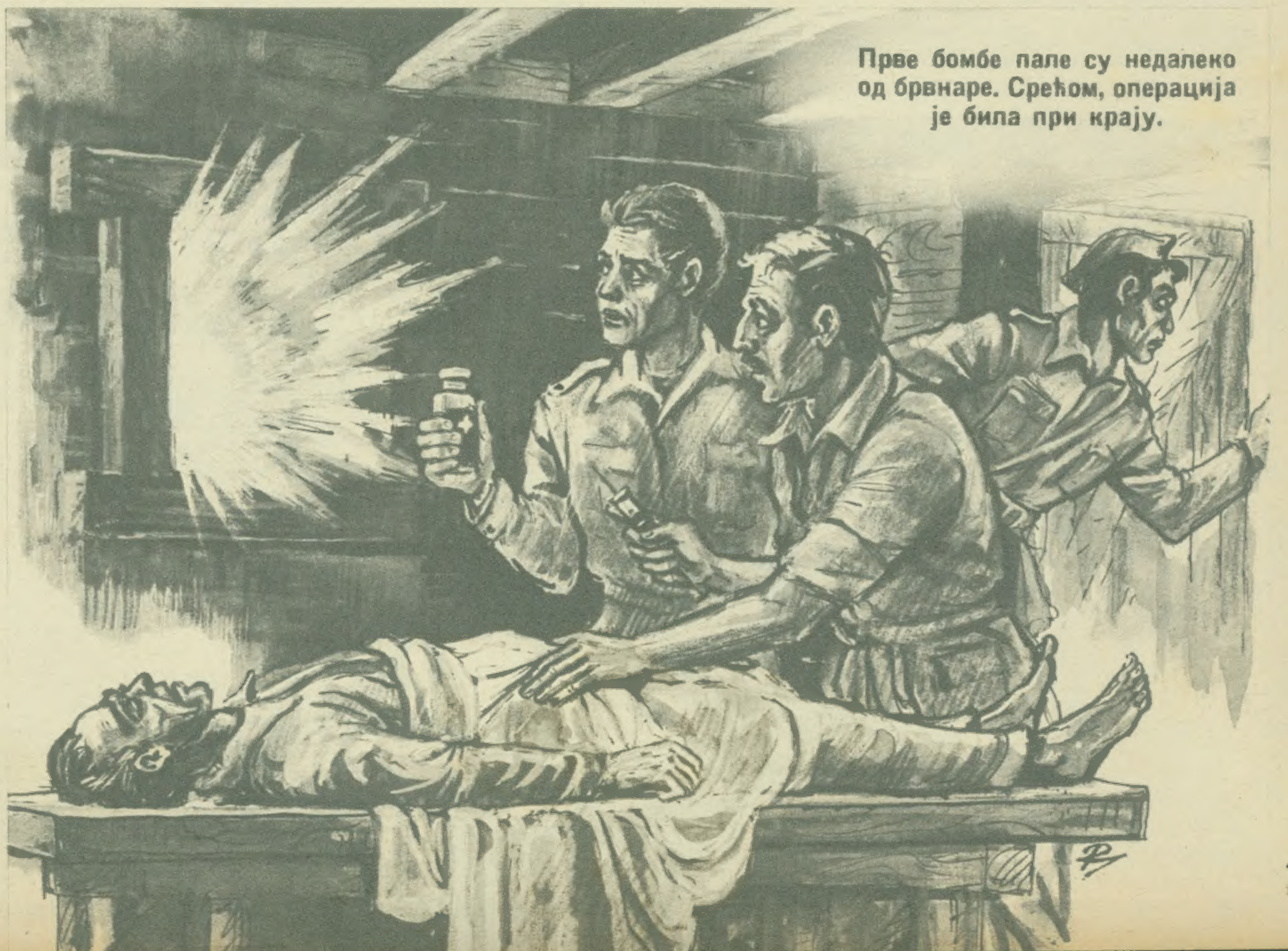
У граду нисам могао да помогнем. Одлучио сам да се вратим у болницу, горе у шуми. Морао сам то учинити што пре јер се ближила зора а тада ће ми тешко поћи за руком да се извучем. Срећом, успео сам.

У болници је све било мирно. Новим рањеницима већ је пружена помоћ. Поподне нам је саопштена радосна вест: Врховни штаб и друг Тито успели су да се повуку из Дрвара. За партизанску болницу стигло је наређење да сачека део једне бригаде која треба да наиђе и да се повуче с њом.

Много касније, кад се рат завршио, и кад сам се вратио на Нови Зеланд, сазнао сам једну затТито успели су да се повуку из Дрвар 25. маја 1944. године био је једини немачки ваздушнодесантни напад у току целог II светског рата који није успео. А имао је звучно име — коњички скок!

Др Роџерс Линдзеј

Прве бомбе пале су недалеко од брвнаре. Срећом, операција је била при крају.

УМЕТНОСТ ДАЛЕКОГ ИСТОКА –

НЕЖ
ИГРАЧ

ДЕВОЈКА СА ШЕШИРОМ, XX век

ИГРАЧКЕ, XX век

МИНИЈАТУРНА СКУЛПТУРА, XVII век

КУТИЈИЦА, XVII век

ЈАПАН (2)

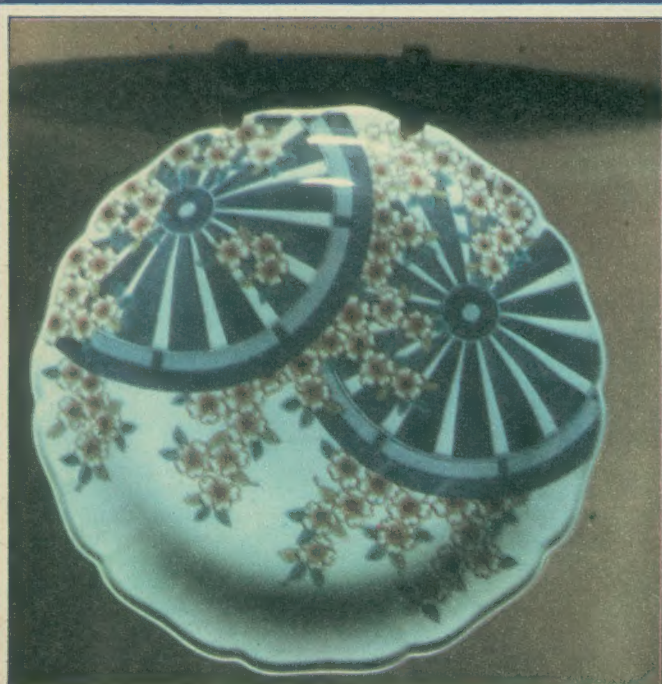
…НЕ …КЕ

Европа се упознала са јапанском уметношћу тек у 16. столећу, а три века касније јапански предмети за свакодневну употребу већ су красили домове најимућнијих. Израђени руком уметника, одликовали су се лепотом линија, складношћу боја и најфинијом обрадом.

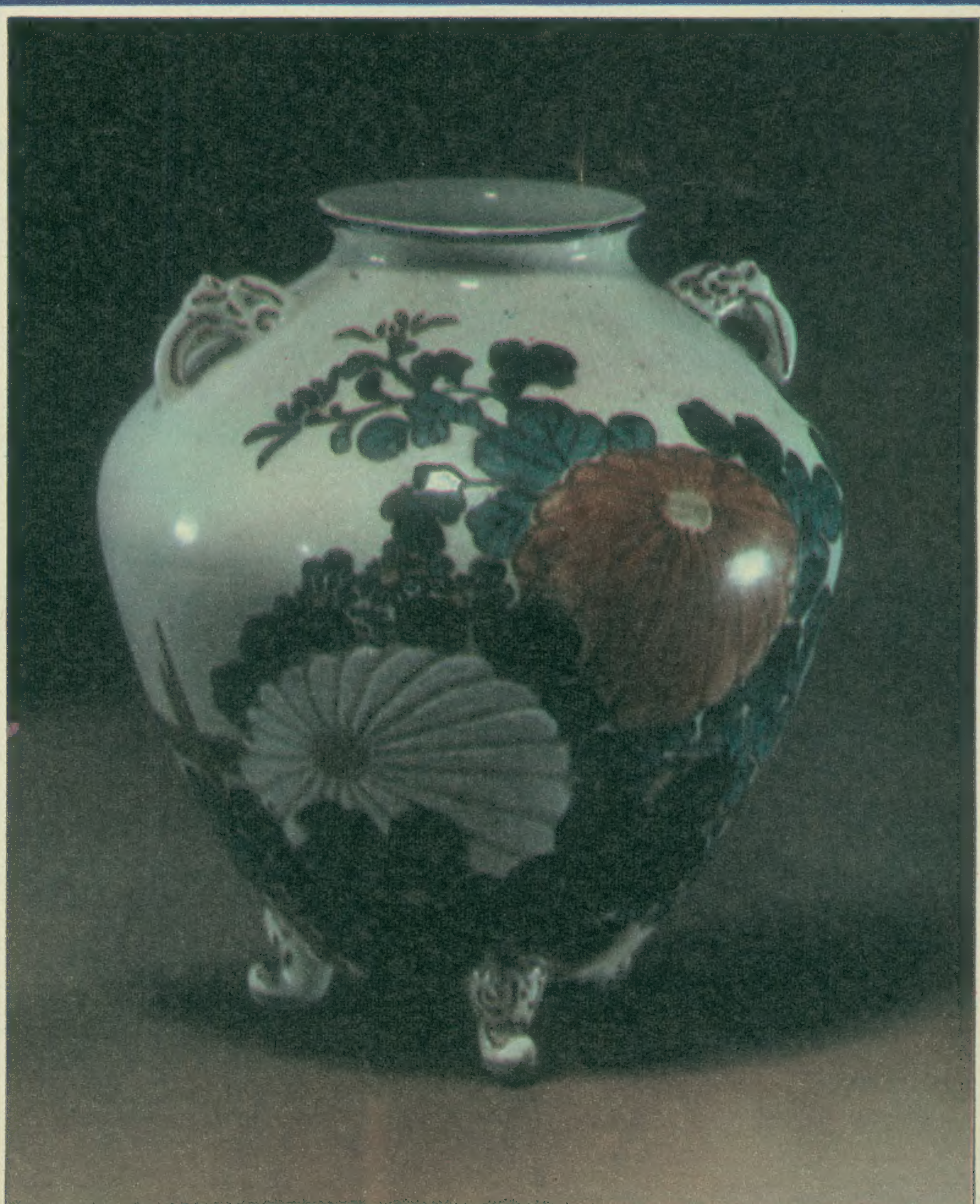

ХОТЕИ, бог благостања, XVIII век

ЧИНИЈА, рад Имаизуми Имаемона, XX век

ВАЗА, XVIII век

Снимци посредством агенције АТП

ФОКЕРОВ БИЧ СЕЈЕ ПАНИКУ

КАД СУ НЕМАЧКИ ОФИЦИРИ ДОШЛИ У ФАБРИКУ И ПОГЛЕДАЛИ ЕЛИСУ НОВОГ АВИОНА, РАЗОЧАРАЛИ СУ СЕ: ОД ЧЕЛИЧНИХ ПЛОЧА НИЈЕ БИЛО НИ ТРАГА.

Дан је био ведар а време лепо. Пролеће се ближило крају. Била је 1915. година. Први светски рат већ је захватио велики део Европе.

Четири немачка извиђачка авиона **авиатик Б-II** летела су дубоко иза линије фронта изнад француске територије. Пилоти су осматрали терен и положаје француских трупа. Подаци које су прикупљали били су драгоцени за немачку ратну команду.

У то време од авиона, углавном начињених од платна и дрвета, није се много ни тражило. Једини задатак им је био да осматрају непријатељске положаје и да обавештавају своју артиљерију на земљи о одступањима путања топовских зрна.

КАО КИША

Вођа групе немачких авиона руком је дао знак осталим пилотима да је време за повратак. Све што су могли да виде — видели су. Више није било потребно да се задржавају. И баш у том тренутку у даљини се појавила црна тачка која се брзо кретала према њима.

Немачки пилоти нису се много узнемирили нити су покушали да беже иако су већ препознали француски извиђачки авион **моран-солније.**

Ваздушне борбе, борбе авиона против авиона биле су у то време ретке јер су посаде углавном биле наоружане само револверима и обичним војничким пушкама и зато је разумљиво што су немачки пилоти били безбрижни. У време избијања I светског рата митраљези су били монтирани само на неколико авиона у Француској, Немачкој, Русији и Великој Британији. Из митраљеза је гађао извиђач који је седео иза пилота па је могао да пуца само бочно, или је митраљез био монтиран испоред предњег седишта. Митраљеска ватра је била непрецизна јер су гађање ометали и вибрације мотора и ваздушне струје.

Моран је ишао право на Немце. Неочекивано кроз елисе француског авиона на њих се осула киша митраљеских метака. Два немачка авиона суновратила су се на земљу горећи као буктиње. Преостала двојица Немаца дала су се у панично бекство.

ПОМОГАО ЈЕ СЛУЧАЈ

Одмах је извештена немачка команда. Али речима преживелих пилота о авиону са кога митраљез пуца кроз елису нико није веровао. Чак су их исмејали и озбиљно укорили због ширења лажних вести!

Њихова прича заиста је изгледала фантастично јер се у то време сматрало да је тако нешто технички неизводљиво. Наиме, двокрака елиса авиона окрене се 1.200 пута у минуту, односно за то време пролази кроз једну тачку 2.400 пута. Ако се пуца кроз поље елисе која се окреће постоји вероватноћа да ће између њених кракова проћи само првих двадесетак зрна, и то правим чудом! Остала ће, међутим, искидати елису на комаде.

Вести које су стизале у немачку команду наредних недеља потврдиле су истинитост приче двојице преживелих пилота. На исти начин настрадало је још неколико немачких авиона. Команда се замислила. Пилотима су дали наређење да беже чим примете француске моране!

Али, то није било никакво решење јер је то значило да ће убудуће савезници моћи да покрећу своје трупе како желе а да Немци о томе ништа не знају. На оружје треба одговорити оружјем, и то још бољим. Али како? Најлакше је било доко пати се неког морана, расклопити митраљески систем и проучити га. Међутим, Французи су добро чували свој изум.

Немцима је сам случај ишао на руку. Техничко решење француског авионског митраљеза донео им је као на длану познати француски пилот Роланд Гарос који је, приликом једног извиђања, због квара на мотору свог авиона морао да слети на немачку територију.

Заробљени пилот и његов авион сместа су пребачени на најближи немачки аеродром. Стручњаци су прегледали митраљез и елису. Изум је био веома једноставан: задња површина елисе била је ојачана челичним плочама које су одбијале оне метке који не прођу између кракова елисе. Али изум је могао бити и опасан — одбијени меци лако су могли да погоде самог пилота.

ЗОВИТЕ ХОЛАНЂАНИНА!

Немци нису смели да оклевају. Француски морани постали су права мора за њихову авијацију. Одмах је позван Холанђанин Антони Фокер. Једино је он могао у тако кратком року да угради на њихове авионе француски изум.

Фокер је свој први авион конструисао између 1910. и 1911. године. Нудио га је многим земљама али су га редом одбијали сумњајући у његове конструкторске способности. Многе земље касније су жалиле због свог поступка али више ни су могле да исправе пропуштено.

Увређен и одбачен Фокер се најзад обратио Немцима и они су га прихватили. И сада је овом Холанђанину наложено да на што већи број немачких авиона угради митраљески систем по угледу на француске моране. Посао је био једноставан, али је рок за његово обављање био ужасно кратак — само 48 часова!

„Довољно ми је и толико времена" — одговорио је и одмах прионуо на посао. За уграђивање митраљеског система узео је свој авион **фокер E-I.** Тачно после 48 часова јављено је немачкој команди да је авион спреман за пробу.

Када су високи официри дошли у фабрику и бацили поглед на елису авиона били су разочарани: од челичних плоча није било ни трага. Тек кад им је Фокер приказао рад митраљеза мало су се раскравили. Фокеров изум био је невероватан напредак у наоружању авиона: елиса је била повезана са окидачем митраљеза који је пуцао само када елиса дође у одређену тачку, односно када зрно може да прође између кракова елисе. И не само то: пилот је могао да пуца кад жели, што значи да окретање елисе авиона није морало да активира окидач.

Тек кад је авион полетео и кад је митраљез испробан у ваздуху официри су били одушевљени. Фокер E-I предат је немачком ваздухопловном асу Освалду Белкеу који је са новим Фокеровим изумом сејао панику међу француским пилотима. Назвали су га „Фокеров бич".

После успешне пробе почела је серијска производња ових авиона али под именом **фокер E-II** који је немцима донео превласт у ваздуху.

Фокер E-II није био последње дело „малог Холанђанина". После усавршеног **фокера E-III** конструисао је трокрилац **фокер др-I** на коме је пилотску славу стекао „црвени барон" Манфред фон Рихтхофен. После рата Фокер је конструисао још неколико модела авиона. Његовим авионом истраживач Берд надлетео је Северни пол. Фокер је умро у децембру 1939. године.

B. T.

Оштра зима и дубок снег највећи су непријатељи танконогих срна. — Моју срницу Бамби нашли су потпуно беспомоћну и ја сам је неговала целе зиме — каже Симона.

— Моје куце ни кад одрасту никад неће лајати на децу — каже мали Рок из Томачева. — Откад их имам, сва деца из суседства скупљају се у нашем дворишту да се с њима играју.

Ово су Мојца и Цезар, два нераздвојна пријатеља. Чим Цезар чује да мајка зове девојчицу, он полази да је тражи. Мојца га тада награди цвећем које Цезар омирише па — поједе.

ОБОСТРАНА ЉУБАВ

Свака купљена играчка пада у заборав пред живом: псићем који је тек прогледао па се неспретно гега, мачетом које бесно насрће на лопту што измиче његовим шапицама, срном са најлепшим и најтоплијим очима на свету, веверицом која жудно гледа у орах што га дете држи у руци. Веверица као да осећа да ће јој дете дати тај орах. Оно ће то и учинити, с много љубави. Јер, децу и не треба учити љубави према животињама; она им је урођена као потреба за сном или игром. Љубав је обострана — о томе нам прича ова страна.

Иако у близини куће пролази пруга, родитељи не брину за Рените. Велики пас неће дозволити малишном детету да пређе пругу ... враћање га на одредиште и вратити у дворишта.

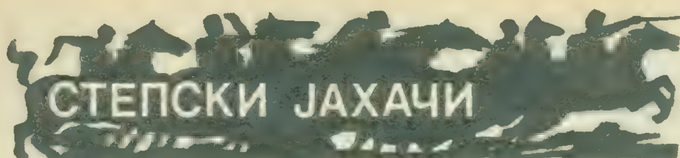

У Трнави, у близини Љубљане, сви их познају. Често су заједно. Један на бициклу, други на магаренцету. Не знамо како усклађују брзине, али је сигурно да својим „родитељима" не задају бригу.

У дворишту гостионице Шкерк, на путу који из Атовшчине води за Горицу, постоји мали зоолошки врт. О животињама се стара гостионичарева кћи Маја која признаје да од свих највише воли медведића.

ЈЕДАН ЈЕ СТ

Прекорни погледи његових козака толико су пекли атамана да је вољену лепотицу Мијарку бацио у Волгу

Са главом наслоњеном на стабло, утонуо у бол, Стењка није осећао ни кишу ни јесењи ветар. Испред њега, пружао се широки друм. У даљини назирали су се црвени кровови села на пољској граници.

Гракгање одјекну шумом и Стењка подиже главу. Једна за другом, слетале су птице на греду, на којој се њихало тело његовог обешеног брата — козачког атамана Ивана Разина.

Кнез Јуриј Долгоруки није имао милости према њему и сурово га је казнио што је својевољно напустио рат против Пољака и са својим козацима се вратио на Дон.

Стењка загреба кору ноктима. Докле ће козаци морати да трпе власт руских кнежева и бојара? Докле ће пред тешким порезима, које су у натури и новцу морали да плаћају, да се повлаче на југ према Дону, Волги и даље према Уралу? „Ако мене изаберу за атамана, помислио је, дићи ћу устанак!"

Две године касније, четири лађе исловиле су из утврђеног градића на Дону. На једној је био нови козачки атаман — Стењка Разин.

КОМАНДАНТ ЧУПА КОСУ

На месту где се Дон најближе примакао Волги Стењка је бацио сидро. Улогорио се на обали између две велике реке и стао да чека бојарске лађе трговаца из Москве и Казања које су сваког пролећа кретале према Астрахану. Ако заплени њихове богате товаре, доћи ће до новца потребног за набавку оружја и хране за побуњене козаке.

Једног јутра, кроз измаглицу се указала трговачка флота. Високо на јарболима лепршале су се бојарске заставе. На прамцу сваког брода стајали су цареви стрелци ослоњени на мускете, а за чељу се налазила велика лађа препуна окованих робијаша.

Једна по једна пристајале су уз песковиту и пусту обалу. Тај тренутак су чекали козаци. Са исуканим сабљама јурнули су из трске у којој су се дотле скривали. Изненађени царски стрелци нису пружили јак отпор и убрзо се козачка застава завијорила на челној лађи.

Стењка је наредио да се робијаши пусте на слободу и већина је одмах пришла козацима. Појачан са хиљаду пет стотина нових људи, Стењкин одред се упутио према Царицину, данашњем Волгограду. Прошли су поред овог утврђеног града усред дана, пркосећи тешким топовима на бедемима. Стењка је имао срећу: посада крај топова није испалила ниједно ђуле на његове лађе јер је барут био овлажен. Њен командант чупао је косе од беса.

Неколико недеља касније, Стењкина мала флота је упловила у Каспијско море, прошла крај Астрахана и упутила се на север уз реку Јајик све до истоименог градића.

ЧЕТИРИ КАЛУЂЕРА

Једног јутра, почетком лета 1667. године, четири калуђера појавила су се пред капијом Јајика (данашњи Уралск). Не слутећи превару, стражар их је пустио и за њима закључао огромне вратнице.

Ускоро, испред градских зидина зачуо се топот. Брежуљци су оживели. Козаци су, неки на коњима а многи пешице, јуришали на град. Па ипак, царски стражари на зидинама нису опалили ниједан метак јер их је Стењка, са тројицом другова, држао на нишану.

Разваливши капију, козаци су се као река слили у град. Царски стрелци су узмицали пред њиховим сабљама и сељачким секирама. Ускоро су козаци славили победу.

Степом се као муња пронела вест о првим победама Стењкиних устаника. У његов одред стално су пристизали нови људи. Бојари су се дубоко замислили. Атаман Разин им је омео све планове у јужном делу Русије. Цар је зато поставио кнеза Прозоровског за астраханског губернатора издавши му наређење да ухвати Стењку живог или мртвог.

У пролеће 1668. године чувени атаман кренуо је са 40 лађа и 2000 људи из Јајика кроз Каспијско море према персијској обали. Нападао је и пустошио руске и персијске градове подједнако. Сабљом је крчио пут кроз улице Дербента, Бакуа, Ферахабада, Астрабада и других градова, остављајући за собом рушевине и очај. Осветнички бес завладао је козацима и они више нису разликовали праве непријатеље од недужних татарских племена.

Због тога се и персијски шах подигао против Стењкине војске. Упутио је 50 бродова на козаке који су, изморени сталним сукобима са Татарима, исцрпљени болешћу и глађу, били на измаку својих снага. Па ипак, у жестоком сукобу, козаци су успели да до ногу потуку шахову војску, али су због великих губитака морали да се са преосталим лађама повуку на Дон.

ПАО ЈЕ И АСТРАХАН

У пролеће 1670. године козаци су освојили прво Цари

Р... ију козаци су се као река слили у ...д. Царски стрелци су почели да узмичу.

ЕЊКА РАЗИН

ции, а затим Астрахан на Волги. Град је био добро утврђен: 400 топова стајало је на бедемима, а прилаз Астрахану с реке чувала је јака царска флота. Па ипак, Стењка Разин усудио се да га нападне. У ноћи 22. јуна козачка коњица извршила је јуриш, а истовремено, за чула се велика граја с реке — то су брзе Стењкине ла ђице као осице нападале царску флоту.

У граду је настао метеж. Охрабрени близином уста- ника, грађани Астрахана напали су посаду утврђења. Чак се и део царских стрела ца побунио против офици- ра и придружио Стењки. Тако је козачки атаман рас полагао са две војске: јед- ном изван зидина и другом у самом граду. Отпор бра нилаца био је убрзо слом љен и кључна тврђава југ не Русије пала је у руке ко зака.

Следећег дана и целе но- ћи у Астрахану је владало неописиво славље. Народ је клицао победнику који је, на свом броду, приредио праву гозбу. Ослоњен на ис точњачки тепих, окружен својим највернијим козаци- ма, Разин је испијао врчеве медовине. Поред њега је клечала лепотица Мијарка, кћерка персијског принца Манеди Кана кога је поту као у поморској бици.

НЕ ВОДИ ЖЕНУ У РАТ!

Шеснаестогодишњу црно- оку лепотицу заробио је та да неки борац и по старом козачком обичају, прве ве чери по бици, поклонио свом атаману. Стењка се од мах заљубио у њу и забора вио прву козачку заповест која је гласила: не води же ну у рат! Мијарка је такође заволела свог грубог и снаж ног „господара" чија је за право била робиња, јер је, после пораза персијске фло те, спасао живот њеном бра ту и пустио га на слободу.

Те ноћи после заузимања Астрахана, неколико пија- них другова задиркивало је Стењку због пажње, не- достојне козака, коју је по- клањао једној — жени.

Атаман је већ дуже време на примећивао прекорне по гледе својих људи и неза довољство које је расло ме ђу њима. Козаци су верова ли да се персијска лепоти ца испречила између њих и њиховог атамана. Стењка је знао да они никад неће имати разумевања за њего ву љубав према Мијарки. И сами су оставили код куће жене и децу и тражили од свог атамана да се понаша као и они.

Наслоњен на меке ћилимо ве, Стењка је дубоко раз- мишљао. Медовина му је по могла да се одлучи: његово одрицање морало је бити веће него њихово. Тешка срца, устао је и, како леген- да каже, обратио се реци:

— О, Волга, склопићу са вез с тобом!

Мијарка је, слутећи што ће се догодити, немо стаја ла крај њега. Загрливши је, Стењка је наставио:

— Волга, мајчице рође- на...

Предосећајући несрећу, козаци су се утишали.

— ... Прими лепотицу!

И с тим речима Стењка ба ци девојку у реку. Таласи су се склопили над њом, а козаци су погнули главе и скинули шубаре.

»КРВАВИ КНЕЗ« ПУСТОШИ ПОВОЛОЖЈЕМ

Сељачки устанак наставио је да се шири. Разин је прво заузео Саратов (да- нашњи Кујбишев) и Самару, а затим је, септембра 1670. године кренуо на Симбирск (данас Уљановск). Да би се супротставио козацима, цар Алексеј Михајлович је по- звао у помоћ најамнике из Пруске. Европа је с узбуђе њем пратила догађаје у да лекој Русији. Сви су стрепе ли да устаници не крену на Москву, јер би то био крај руске царевине.

Уместо да тако учини, Стењка Разин је губио дра гоцено време испред зиди на утврђеног Симбирска. Најзад је претрпео пораз и рањен ударцима сабље на редио повлачење према До- ну. За њим је кренуо кнез Јуриј Долгоруки на челу добро увежбаних царских пукова.

Кнез Долгоруки је за ма ње од три месеца погубио једанаест хиљада људи, нај више сељака Стењкиних присталица, који нису успе ли на време да побегну из својих села. „Крвави кнез", како је добио име, огњем и мачем је пустошио Пово- ложјем. Дуж друмова пос тавио је хиљаде вешала и кочева на које је натицао главе побуњеника.

Опорављен од рана, Ра- зин се спремао да дочека цареву војску. Кнез Долго руки је сазнао преко својих ухода да се вођа устанка налази у граду Кагаљницки. Тамо је послао с групом ко зака свог атамана Корнила Јаковљева који је 14. апри ла 1671. године успео да за роби Стењку Разина и да га затвореног у кавезу спро веде у Москву.

ВОЗИЛИ СУ ГА У КАВЕЗУ

Кад су се на хоризонту указале позлаћене куле глав ног града, спроводници су исцепали ухваћеном атама- ну богату одећу од јеленске коже и натукли му исцепа не рите. Тако одевен, врата стегнутог гвозденом огрли- цом, али усправан у свом кавезу, провезао се Моск- вом. На улицама, између двоструког реда стрелаца, народ се тискао да види Стењку.

Одвели су га право у му чилиште где су му ломили удове и месо кидали усија ним клештима. У смирај да на бачен је на свежањ сла ме у тамницу.

Од раног јутра, 16. јуна 1671. године, огромна маса света стајала је на данаш- њем Црвеном тргу и чекала да види последње тренутке Стењке Разина. Троструки ред стрелаца био је постав љен око губилишта.

Тешком муком, измрцва- рени Стењка попео се на губилиште, а онда је одлуч- но пришао џелату.

На тргу је завладала мук ла тишина. Џелат је обема рукама подигао секиру. Првим замахом одсекао му је десну руку, а другим ле ву ногу.

Кад су утихнули ударци секире, окупљени народ са стрепњом је очекивао да Стењка јаукне. Али његове усне остале су чврсто стис- нуте. И умро је тако, пркос но нем, после трећег ударца којим му је џелат одрубио главу.

НАПРАВИТЕ САМИ

ЗА ПЛАЖУ

Мада право лето још није почело предлажемо вам да на време припремите гардеробу за велике врућине — блузе и **огртач за плажу.**

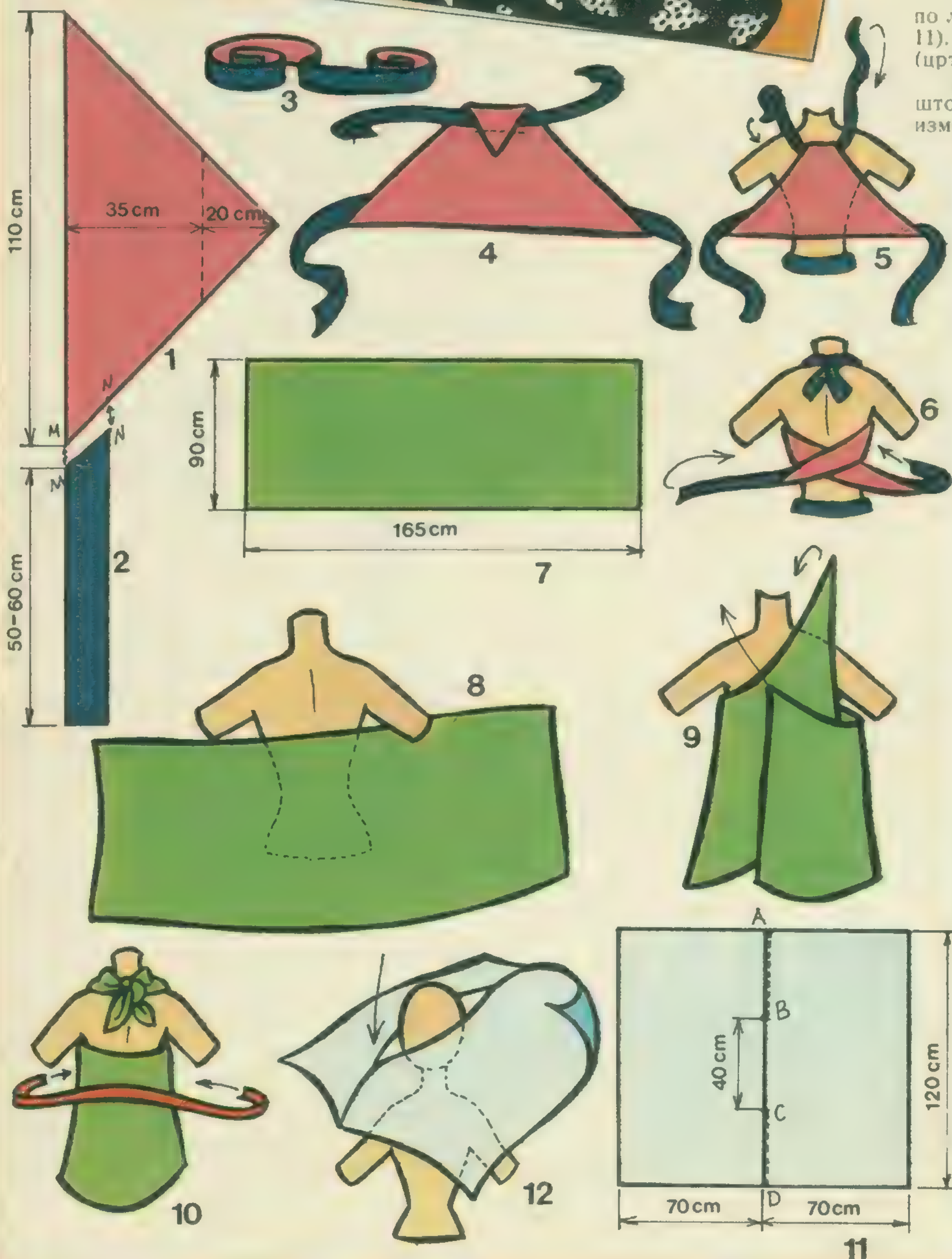
Од материјала су вам потребни: троугласта марама, шира правоугаона марама, две траке дугачке 50—60 см, једна трака од 80 см и два фротирска убруса величине 120 x 70 см. Најважније од свега је да се придржавате нашег упутства. У том случају блузе и огртач могу сашити и они којима шивење није најјача страна.

БЛУЗА I: на троугласту мараму чије су димензије дате на нашем цртежу број 1 ушијте на обе стране по траку дужине 50—60 см (црт. 2) и то у тачкама M и N. Затим пресавијте врх мараме на растојању од 20 см (црт. 1) и по цртицама прошијте (црт. 4). Кроз добијени отвор провуците траку (црт. 3) и ето готове блузе (црт. 4). Блузу овако обуците: мараму ставите преко груди а крајеве горње траке вежите око врата (црт. 5), затим мараму укрстите на леђима и вежите напред (црт. 6).

БЛУЗА II: комад тканине или ширу мараму правоугаоног облика (црт. 7) ставите на леђа (црт. 8), пресавијте напред а крајеве вежите око врата као што видите на цртежу 9. Затим око струка вежите две или три траке у другој, живљој боји или ставите два-три тања каиша — то је сада веома модерно (црт. 10).

ОГРТАЧ ЗА ПЛАЖУ: два убруса димензија 120 x 70 см спојте по линији обележеној словима AB и CD (цртасте линије на цртежу 11). Отвор који је остао између B и C служи да се глава провуче (црт. 12).

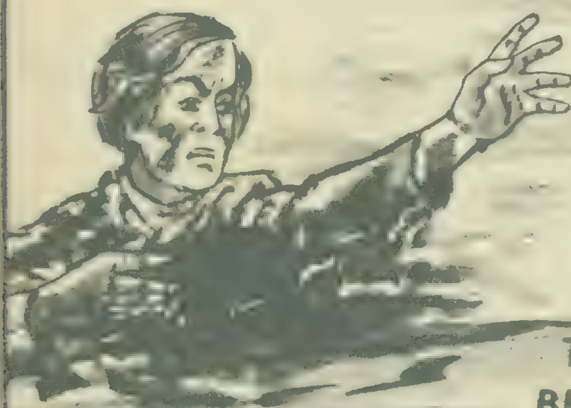
ПАЖЊА! За обе блузе и огртач димензије могу бити и мање што зависи од висине и обима. Дате димензије одговарају висини између 150 и 160 сантиметара

У ЖИВОМ БЛАТУ

УЈАК МЕ НЕЋЕ ТРАЖИТИ СВЕ ДО ВЕЧЕРИ, ДОК НЕ ПОМУЗЕ КРАВЕ, А ТАДА ЋЕ ВЕЋ БИТИ КАСНО.

Од обале сам био удаљен око четири метра када сам осетио да сам се заглибио у блато и да тонем. Узалуд сам покушавао да се ишчупам и вратим. Меко блато лепило ми се за ноге и вукло ме наниже. Немоћан и на измаку снаге осећао сам да полако тонем све дубље.

Уплашен, грчевито сам покушавао да се ишчупам из блата и да се докопам плићака. Праћакао сам се и упињао све мишиће, али узалуд. Грозничавим погледом тражио сам нешто за шта бих могао да се ухватим. Угледао сам само једну дебљу грану на површини и испружио руку да је дохватим. Међутим, она је била исувише далеко.

Мада никог није било у близини, почео сам да дозивам у помоћ. Осећао сам да ми тело малаксава. Кад ми је житко блато допрло већ до појаса, могао сам да покрећем само руку.

НА СРЕДИНИ РЕКЕ

Било ми је дванаест година, када су ме родитељи из Сиднеја, где смо живели, послали ујаку у Јужни Квинсленд, у Аустралији. Ујак је живео на једној усамљеној фарми у близини градића Честлтон.

Први суседи су били доста удаљени и ја сам, усамљен и без друштва за игру, помагао ујаку у његовим пословима. За узврат, ујак ме је често водио у лов. Научио ме је како се праве замке за животиње и како се пуца из пушке.

Земљиште око ујаковог имања било је мочварно и ја сам волео да тумарам по њему. Често сам скривен у шипражју сатима посматрао многобројне барске птице. Одлазио сам и на речицу Куперов рукавац, која је протицала у близини, и низ њу пуштао папирне бродове.

Једног врелог јануарског дана, кад је у Аустралији лето у јеку, био сам беспослен и решио сам да кренем у лов.

Са пушком о рамену дуго сам лутао по околини, али нисам наишао ни на један траг. Уморан од пешачења решио сам да се расхладим у Куперовом рукавцу. Речица је била блатњава али то ми није сметало. Блатњава или не, вода је ипак била освежавајућа.

У ЗАМЦИ

Наслонио сам пушку на дрво, изуо чизме, заврнуо ногавице изнад колена и загазио у воду. Вукући ноге кроз хладно блато кренуо сам ка средини речице. Сунце је било високо на небу и ја се нисам журио. Имао сам пред собом скоро цео дан.

Тако сам се и нашао у овом страшном положају. И док ме је сунце немилосрдно пекло у теме, на ивици снаге и с мишљу да ми нема спаса, одједном сам ногама додирнуо чврсто тло. Престао сам да тонем. Али још сам био ухваћен као у замку и знао сам да се из ње могу извући једино уз нечију помоћ. Само, никог нисам видео и нико није чуо моје запомагање.

Био сам ужаснут. Нисам смео да се покренем да не бих поново почео да тонем. Ујак ме неће тражити све до вечери, док не дође време за мужу. А тада ће већ бити мрак и касно да се било шта предузме. На ову помисао стресао сам се од страха. У очајању, поново сам почео да дозивам у помоћ све док нисам потпуно малаксао и промукао. Около је све било тихо и ја сам био сигуран да ћу умрети, немоћан да се одупрем блату.

Не знам колико је времена прошло када сам у даљини угледао неколико крава. Ишле су полако дуж обале и пасле. Сунце се већ клонило к западу када су се приближиле месту где сам се налазио. Нисам се мицао да их не бих уплашио. Иако су то биле само обичне краве, ипак сам се осећао мање усамљен и уплашен. Опазиле су ме и застале радознало ме посматрајући. Две загазише у реку да пију воду. Једна стара крава са жућкастомрким пегама и кривим роговима зурила је дуго у мене, а онда и она полако ушла у воду. Када се напила, лагано је одигла главу и нетремице се загледала у мене. Није се уплашила. Неколико тренутака је стајала као да је зачуђена а затим полако крену кроз блато и воду ка мени.

НА РОГОВИМА ДО ОБАЛЕ

Дуго смо гледали једно у друго. Учинило ми се као да она разуме да сам ја у смртној опасности. Погнула је главу и опет почела да пије воду а затим ми се приближила корак-два. Сада је била само на метар удаљена од мене. Наизменично је пила воду и гледала ме. Као да се питала шта ја радим ту, усред блата. Затим ми се приближила још мало.

Покренуо сам се полако према њој, настојећи да је не уплашим. Желео сам да се дочепам њених рогова.

Изненада, као да се одлучила, она коракну према мени и њени рогови су ми били све ближе и ближе. Добио сам нову снагу, испружио руку, чврсто се ухватио за један њен рог и обесио о њега. Свом снагом она забаци главу и повуче ме ка себи. У том тренутку осећао сам као да ми се ноге одвајају од тела и остају у блату. Припих се уз њу.

Крава се очајно борила са меким и лепљивим блатом. Клизила би, падала на колена и поново устајала. Из њених ноздрва избијала је јара. Најзад је, тешко дахћући, напипала ногама чврсто тло. Обоје смо одахнули.

Уморан и чврсто стежући крављe рогове шљапкао сам по блату, док ме је животиња мирно вукла кроз воду ка обали.

За тренутак ме опет обузе страх када је крава посрнула. Мислио сам да ћемо поново потонути у ово ужасно блато и да се више никада нећемо извући. Али вођена инстинктом и необично упорна, крава ме је полако, али сигурно извукла на обалу.

Био сам потпуно исцрпљен, мокар и блатњав када сам се коначно нашао на чврстом тлу. Крава је још неколико тренутака стајала поред мене, затим ме погледала и окренула се. Лаганим ходом мирно је отишла свом крду.

Џемс Томпсон

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА

Ако сте доживели неки интересантан догађај у коме вам је на било који начин помогла дивља или питома животиња, јавите се Политикином забавнику. Истинит догађај опишите на 3,5 до 5 страница и пошаљите на адресу: Политикин забавник, п. ф. 124, са назнаком „Животиња". Најзанимљивије ћемо објавити и хонорисати са 250 динара.

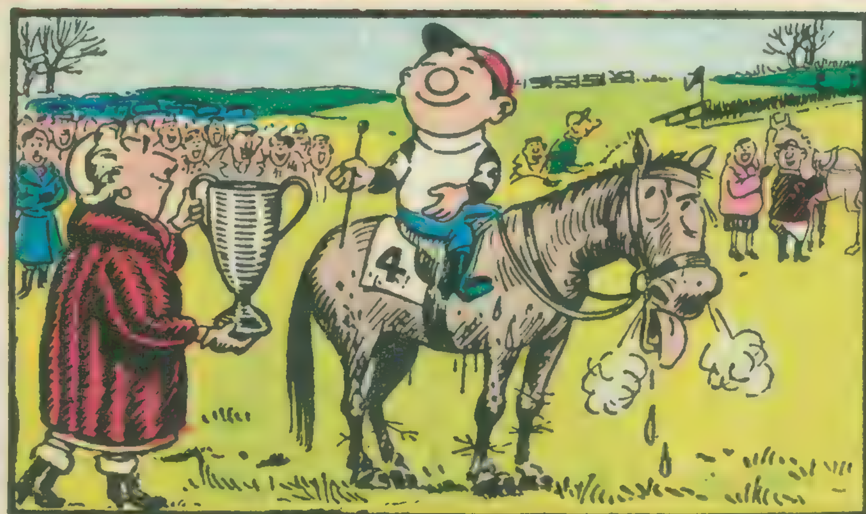

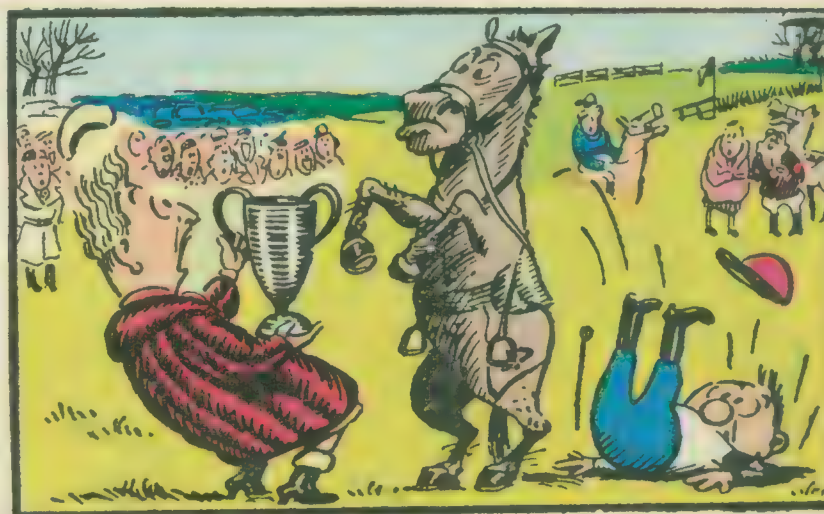

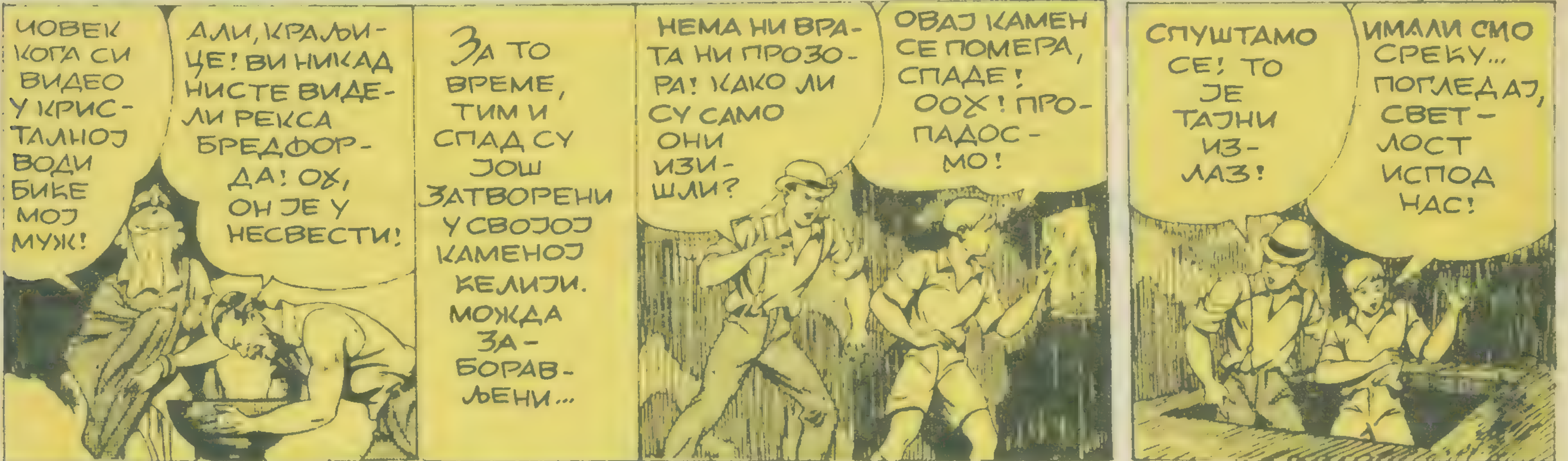

СИМА СПОРТИСТА

ТИМ ТАЈЛЕР: ТАЈНА ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ II

ХЕЈ, ГДЕ СЕ ИЗГУБИ ОНАЈ ТИП... ШТА ЈЕ ТО? ЧУЈЕМ КОРАКЕ!
ОХ, СПАДЕ, ИЗГЛЕДА ДА ХОЋЕ ДА УБИЈЕ КРАЉИЦУ ЛОДНУ!

ЛОАНА ЈЕ БАЦИЛА НОЖ, АЛИ НАПАДАЧ СЕ САГАО...

СПАД МУ ЈЕ ХИТРО ПРИШАО С ЛЕЂА И...
ТУП

ДРЖИ ГА ДОБРО, ТИМЕ! И РЕЦИ... КРАЉИЦИ... ДА ПОЗОВЕ ПОМОЋ!
НЕ... НЕ МОЖЕ, СПАДЕ! ОНЕСВЕСТИЛА СЕ!

ШТА? СПАД ЈЕ САВЛАДАО НАШЕГ НАПАДАЧА!
ОВИ ДЕЧАЦИ СУ МИ СПАСЛИ ЖИВОТ!

ВЕЛИЧАНСТВО! ОБЕЦИ, КОЈИ ЈЕ ХТЕО ДА ТЕ УБИЈЕ, ПОГУБЉЕН ЈЕ!

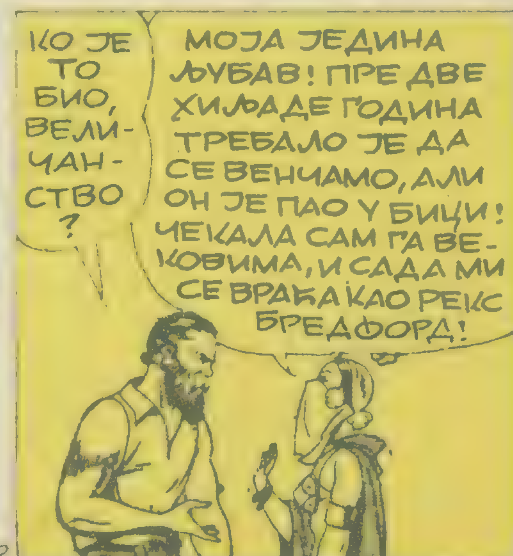

РЕКСА СУ ОСЛОБОДИЛИ КРАЉИЧИНИ РАТНИЦИ И НОСЕ ГА ОВАМО, РАЊЕНОГ!
ИМА ЈОШ НЕШТО: КРАЉИЦА ХОЋЕ ДА СЕ УДА ЗА ЊЕГА!
МОРАМО ТО СПРЕЧИТИ! ЗАР ДА ПРОВЕДЕ ЦЕО ЖИВОТ ОВДЕ?

БИЋЕ НЕВОЉЕ, ТИМЕ! ЛОАНА ЈЕ, ИЗГЛЕДА, ЧУЛА ШТА СМО РЕКЛИ!
ЗАШТО КРАЉИЦА ЖЕЛИ ПОНОВО ДА НАС ВИДИ?
ДОЂИТЕ!

ИПАК САМ ЗАДОВОЉАН ШТО ЋЕМО УСКОРО ВИДЕТИ РЕКСА! А ТИ?
ЈОШ ПИТАШ!
ЗАР БАШ САДА ДА РАЗГЛЕДАМО ТЕ КАТАКОМБЕ, ВЕЛИЧАНСТВО?
ЧУЋЕТЕ!

ДВЕ ХИЉАДЕ ГОДИНА СУ МОЈЕ ОЧИ ПОСМАТРАЛЕ ОВАЈ ГРОБ...

ПОГЛЕДАЈТЕ!
НЕВЕРОВАТНО! РЕКС БРЕДФОРД!
САМО ЛИЧИ НА ЊЕГА, ЧИКА ХАЛФОРДЕ! ТАЈ ЈЕ ОКАМЕЊЕН!
ООХ!

КО ЈЕ ТО БИО, ВЕЛИЧАНСТВО?
МОЈА ЈЕДИНА ЉУБАВ! ПРЕ ДВЕ ХИЉАДЕ ГОДИНА ТРЕБАЛО ЈЕ ДА СЕ ВЕНЧАМО, АЛИ ОН ЈЕ ПАО У БИЦИ! ЧЕКАЛА САМ ГА ВЕКОВИМА, И САДА МИ СЕ ВРАЋА КАО РЕКС БРЕДФОРД!

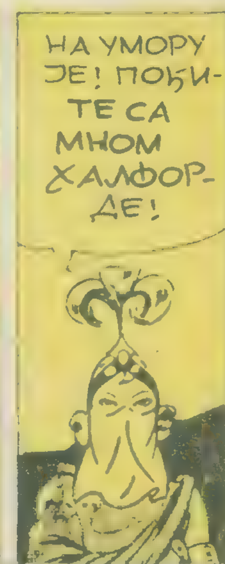

ЧУДО! ДА НИЈЕ ОКАМЕЊЕН, РЕКАО БИХ ДА ЈЕ РЕКС!
ЈАДНИК! КО ЗНА КАКО ЈЕ ДОСПЕО У КОНДОРОВЕ ПЕЋИНЕ!

СПАВАО ЈЕ ВИШЕ ОД ДВЕ ХИЉАДЕ ГОДИНА, А САДА СЕ ВРАЋА ЖИВ И МЛАД!
АЛИ, КРАЉИЦЕ, ЗАР МОЖЕТЕ ВЕРОВАТИ...

КРАЉЕВСКИ СЛОН СТИГАО ЈЕ СА РЕКСОМ...

ЛОРИЛА, МЛАДА РАТНИЦА, НАРЕЂУЈЕ ДА РЕКСА ОДНЕСУ КРОЗ ТАЈНИ ПРОЛАЗ...

СТИГЛА ЈЕ ПРИНЦЕЗА ЛОРИЛА! БЕЛИ РАТНИК ЈЕ У ГРОЗНИЦИ!
ПОЛОЖИТЕ ГА ПАЖЉИВО НА ДИВАН У ПРЕСТОНОЈ ДВОРАНИ!
РЕКС БРЕДФОРД ЈЕ СТИГАО!

НА УМОРУ ЈЕ! ПОЂИТЕ СА МНОМ ХАЛФОРДЕ!

ОН ЈЕ! МОЈА ЉУБАВ СЕ ВРАТИЛА!
ГОРИ У ГРОЗНИЦИ! ПУЛС ЈЕ СВЕ СЛАБИЈИ! ОСТАЈЕ МУ САМО ЈЕДАН ДАН ЖИВОТА!
УЧИНИТЕ НЕШТО ЗА ЊЕГА!

ДОНЕСИ МИ КОРЕЊЕ КВАРИТЕ! БРЗО! БРЗО!

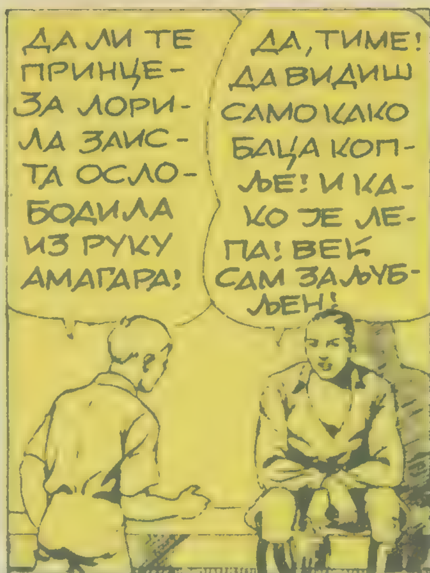

СУВИШЕ КАСНО! УМИРЕ!
НЕ СМЕ ДА УМРЕ! МОРА ДА ЖИВИ ЗБОГ МЕНЕ! ЕВО СОКА КВАРИТЕ!

ИМА МАЛО НАДЕ ЗА НАШЕГ ПРИЈАТЕЉА, МОМЦИ!
ТО ЈЕ СТРАШНО, МОЖЕМО ЛИ ДА ГА ВИДИМО?

ВИДИТЕ ЛИ? ДИШЕ... ОТВАРА ОЧИ! ЉУБАВИ МОЈА! ЉУБАВИ!
ПОПИЈ ЈОШ МАЛО КВАРИТЕ!

ГДЕ САМ? КО СТЕ ВИ? ГДЕ ЈЕ ЛОРИЛА, ЛЕПА РАТНИЦА КОЈА МЕ ЈЕ СПАСЛА?
НЕ! НЕ! МОРАШ ДА МИСЛИШ САМО НА МЕНЕ, НА КРАЉИЦУ ЛОАНУ!

СПАСЛА ТЕ ЈЕ ЛОАНА СОКОМ ИЗ КОРЕНА НЕКЕ БИЉКЕ!
СРЕЋАН САМ ШТО ТЕ ВИДИМ!
КАКО СЕ ОСЕЋАШ, РЕКСЕ?
ПОМИСЛИТЕ САМО: НАЋИ СЕ ТРИСТА МЕТАРА ПОД ЗЕМЉОМ!

ДА ЛИ ТЕ ПРИНЦЕЗА ЛОРИЛА ЗАИСТА ОСЛОБОДИЛА ИЗ РУКУ АМАГАРА?
ДА, ТИМЕ! ДА ВИДИШ САМО КАКО БАЦА КОПЉЕ! И КАКО ЈЕ ЛЕПА! ВЕЋ САМ ЗАЉУБЉЕН!

ОХ, УСТАЛИ СТЕ! КАКО САМ СРЕЋНА!
А ЈА САМ СРЕЋАН ШТО ВАС ЈЕ ТИМ НАШАО! ТАКО САМ ЖЕЛЕО ДА ВАС ВИДИМ!

НИЈЕ МИ ВАЖНО ШТО СТЕ КРАЉИЧИНА СЕСТРА! ОДВЕШЋУ ВАС ОДАВДЕ КАД...
ХЕЈ, РЕКСЕ! ДОЛАЗИ КРАЉИЦА!

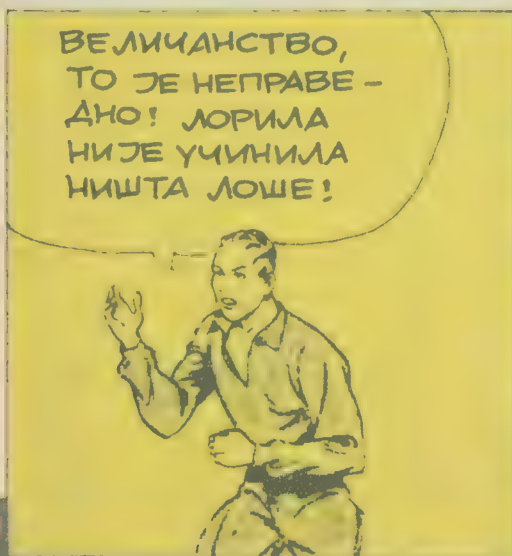

ХОЋУ ДА ГОВОРИМ НАСАМО СА ЛОРИЛОМ!
КАКО ВИ ЖЕЛИТЕ, ВЕЛИЧАНСТВО!

ЗАШТО СЕ КРАЉИЦА УВЕК УМЕША КАД РАЗГОВАРАМ С ЛОРИЛОМ?
ЉУБОМОРНА ЈЕ! КАЖЕ ДА СИ ТИ РЕИНКАРНАЦИЈА ЊЕНЕ СТАРЕ ЉУБАВИ И ХОЋЕ ДА СЕ УДА ЗА ТЕБЕ!

АЛИ, ЛОАНА! НЕ МОЖЕТЕ МИ ЗАМЕРИТИ ШТО МИ СЕ ДОПАДА ВАША СЕСТРА!
ПОГЛЕДАЈ МЕ, РЕКСЕ БРЕДФОРДЕ! ЗАР НИСАМ ЛЕПША ОД ЊЕ?

ЈА БИХ ЖЕЛЕО ДА ГОВОРИМ С ЊОМ!
ЛОРИЛА, НАРЕЂУЈЕМ ТИ ДА СЕ УДАЉИШ!
ЛОАНА... КАКО НЕ СХВАТАШ? ЈА...

КАКО СЕ УСУЂУЈЕШ ДА МИ СЕ УСПРОТИВИШ!
БАЦИТЕ ЈЕ У ЋЕЛИЈУ!

ВЕЛИЧАНСТВО, ТО ЈЕ НЕПРАВЕДНО! ЛОРИЛА НИЈЕ УЧИНИЛА НИШТА ЛОШЕ!

ИДЕМ ДА ЈЕ ОСЛОБОДИМ! СРАМОТА ЈЕ ТАКВУ ДЕВОЈКУ БАЦИТИ У ХЛАДНУ ТАМНИЦУ...
НЕ, РЕКСЕ! АКО УВРЕДИМО КРАЉИЦУ, ГОТОВО ЈЕ С НАМА! ОВДЕ СМО ДА ОТКРИЈЕМО ТАЈНУ ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ!

БАШ МЕ БРИГА ШТО МЕ ЛОАНА ЖЕЛИ ЗА МУЖА! ВАЉДА СЕ И ЈА НЕШТО ПИТАМ!
СМИРИ СЕ, РЕКСЕ! ЗНАШ ДА ЗАВИСИМО ОД МИЛОСТИ КРАЉИЦЕ ЛОАНЕ И ЊЕНОГ НАРОДА!

БУДИ РАЗУМАН! ДО САДА ЈЕ БИЛА ДОБРА ПРЕМА НАМА! НЕ ИЗАЗИВАЈ ЈЕ!
АЛИ, ОНА ЈЕ ЛУДА ОД ЉУБОМОРЕ! ЗАТВОРИЛА ЈЕ СВОЈУ СЕСТРУ ДА СЕ НЕ БИСМО ВИЂАЛИ!

НЕМА НИКОГ! ДА БАЦИМО ЈЕДАН ПОГЛЕД НА КРИСТАЛНУ ВОДУ, СПАДЕ!
ВАЖИ! МИСЛИМ ДА ЈЕ ТУ! АЛИ АКО НАС УХВАТЕ...

НЕМА НИКОГ, АЛИ ИПАК ТРЕБА ДА ПОЖУРИМО!
ОХО! ДОЂИ ОВАМО! ПОГЛЕДАЈ ШТА СЕ ТУ ВИДИ!

ТО ЈЕ ФАНГ!
СТВАРНО ЈЕ ОН! МИСЛИО САМ ДА ЈЕ НАСТРАДАО У ОНОМ СТРАШНОМ ПОЖАРУ!

БОНГ
НЕКО ДОЛАЗИ! БЕЖИ!
ПАЗИ, СПАДЕ! ПРЕВРНУЋЕШ ЈЕ...

СУД С КРИСТАЛНОМ ВОДОМ! РАЗБИО СЕ!

АКО КРАЉИЦА ПИТА КО ЈЕ РАЗБИО СУД, РЕЦИТЕ ДА НЕ ЗНАТЕ!
МЕНЕ ВИШЕ БРИНЕ РЕКС! НЕМА ГА ВЕЋ ЧИТАВ САТ!

УЗМИТЕ ОВО, ЛОРИЛА!

„ЛОРИЛА, БУДИТЕ ХРАБРИ! УСКОРО ЋУ ВАС ОСЛОБОДИТИ! НЕЋУ ДА ЧУЈЕМ ЗА КРАЉИЦУ! МОЈЕ СРЦЕ ПРИПАДА ВАМА! РЕКС."
И МОЈЕ СРЦЕ ТЕБИ, ДРАГИ!

НИКО НИЈЕ ВИДЕО КАД САМ ДАО ПИСМО ЛОРИЛИ! СТРАЖАР ЈЕ СПАВАО!
АЛИ, АКО КРАЉИЦА ТО САЗНА... ДРХТИМ ПРИ ПОМИСЛИ ШТА БИ МОГЛА УЧИНИТИ!

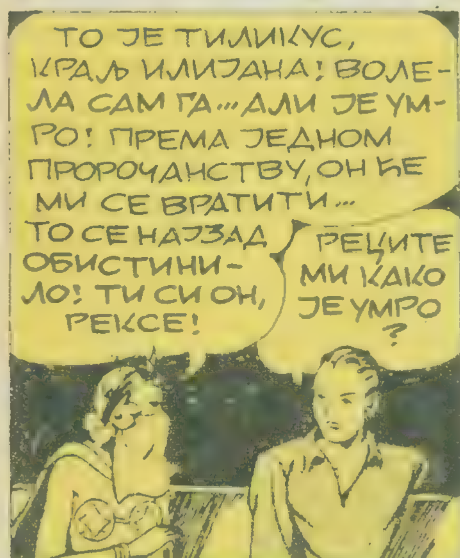

ЊЕНО ВЕЛИЧАНСТВО ЖЕЛИ ОДМАХ ДА ВАС ВИДИ!
ШТА... ШТА СЕ ДОГОДИЛО?

...КАЖЕТЕ ДА СТЕ УХВАТИЛИ ПОРУКУ КОЈУ ЈЕ НЕКО КРИШОМ ПОСЛАО ВАШОЈ СЕСТРИ?

ДА! А ПОРУКУ СИ НАПИСАО ТИ, РЕКСЕ!
...АЛИ ЋЕ САМО ПРИНЦЕЗА БИТИ КАЖЊЕНА!

ЗАШТО? ОНА НИЈЕ КРИВА! ЈА ТРЕБА ДА БУДЕМ КАЖЊЕН!
ПОЂИ СА МНОМ, РЕКСЕ!

ОКАМЕЊЕНИ ЧОВЕК! АЛИ... АЛИ... ИСТИ ЈЕ КАО ЈА!

ТО ЈЕ ТИЛИКУС, КРАЉ ИЛИЈАНА! ВОЛЕЛА САМ ГА... АЛИ ЈЕ УМРО! ПРЕМА ЈЕДНОМ ПРОРОЧАНСТВУ, ОН ЋЕ МИ СЕ ВРАТИТИ... ТО СЕ НАЈЗАД ОБИСТИНИЛО! ТИ СИ ОН, РЕКСЕ!
РЕЦИТЕ МИ КАКО ЈЕ УМРО?

„БИЛИ СМО У РАТУ СА ИЛИЈАНИМА! ЗАРОБИЛИ СМО ИХ МНОГО...“
КАЖЕ ДА ЈЕ ОБИЧАН ВОЈНИК, А У СТВАРИ ЈЕ ТИЛИКУС, ЊИХОВ КРАЉ!

МОЈ СИ ЗАРОБЉЕНИК, ТИЛИКУСЕ! МОРАШ ДА СЛУШАШ!
НИКАКВА СИЛА НА СВЕТУ НЕ МОЖЕ МЕ РАЗДВОЈИТИ ОД МОЈЕ ВОЉЕНЕ ЖЕНЕ МАРДЕГИС!
КРАЉИЦА НАСТАВЉА СВОЈУ ПРИЧУ...

„ТЕ НОЋИ СТРАЖАРИ СУ НАШЛИ ТИЛИКУСА С НОЖЕМ У СРЦУ...“

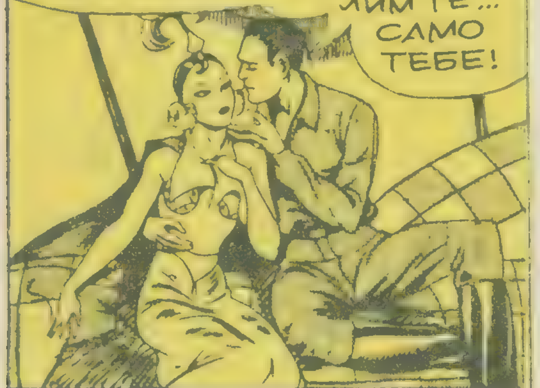

ХОЋЕТЕ ЛИ ДА КАЖЕТЕ ДА ЋУ ЗАВРШИТИ КАО ОН АКО ВАС ОДБИЈЕМ!

БОНГ

ОХРАБРЕНА ПИСМОМ, ПРИНЦЕЗА ЛОРИЛА СТРПЉИВО ЧЕКА ДА ЈЕ РЕКС СПАСЕ...

РЕКСЕ, ЈЕСИ ЛИ СВЕСТАН ДА СИ ЗБОГ ПИСМА СТАВИО ЖИВОТ НА КОЦКУ?
ВОЛИМ ЈЕ, ТИМЕ, И ОДВЕШЋУ ЈЕ ИЗ ОВИХ ПРОКЛЕТИХ ПЕЋИНА!

МИСЛИТЕ АКО ХОЋЕТЕ ДА САМ ЈА ТАЈ ТИЛИКУС, АЛИ НЕ ТРАЖИТЕ ДА СЕ ОЖЕНИМ ВАМА! МОЈЕ СРЦЕ ПРИПАДА ДРУГОЈ!
ПОГЛЕДАЈ МЕ У ОЧИ, РЕКСЕ!

ДИВНА СИ, ЛОАНА! ЧАРОБНА СИ! ПОГЛЕД ТВОЈИХ ОЧИЈУ БАЦА МЕ У ЗАНОС! ДА, ДА, ВОЛИМ ТЕ... САМО ТЕБЕ!

...А ОНДА САМ ИЗЈАВИО ЉУБАВ ЛОАНИ! НИСАМ МОГАО ОДОЛЕТИ ЊЕНОМ ПОГЛЕДУ!
ЧЕСТИТАМ ПРИЈАТЕЉУ! САД ЋЕМО ЛАКШЕ ОТКРИТИ ТАЈНУ ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ!

КУДА ЋЕШ СА ТОМ ЧУДНОМ ОДЕЋОМ, ТИМЕ?
ЛОАНА ЈЕ ШАЉЕ РЕКСУ! ХОЋЕ ДА ОВО ОБУЧЕ ЗА СВАДБУ!

ПАЗИ, ПАЗИ КАКО ТИ ЛЕПО СТОЈИ!

БОНГ
БОНГ
LYMAN YOUNG 2-6

ПОЖУРИ, РЕКСЕ! ЗАКАСНИЋЕШ НА ВЕНЧАЊЕ!
ЗАМИСЛИ, СПАДЕ! ЖЕНИ СЕ КРАЉИЦОМ!

СТАНИТЕ! ПРЕКИНИТЕ ЦЕРЕМОНИЈУ! ЖЕЛИМ ДА ВИДИМ ЛОРИЛУ... ОДМАХ!
НЕЋЕШ ЈЕ НИКАД ВИШЕ ВИДЕТИ, РЕКСЕ БРЕДФОРДЕ!

АЛИ, РЕКСЕ, НЕ МОЖЕШ ЈЕ ОДБИТИ! ПОМИСЛИ НА ПОСЛЕДИЦЕ!
МАГИЈА ЈЕ ПРЕСТАЛА! ВОЛИМ САМО ЛОРИЛУ!
ШТА ВРЕДИ КАД ЈЕ У ЋЕЛИЈИ!

ОНА ЈЕ МОЈА... МОЈА! НИ ЛОАНА МЕ НЕЋЕ СПРЕЧИТИ ДА ДОЂЕМ ДО ЊЕ!

ВЕЛИЧАНСТВО, САСЛУШАЈТЕ МЕ! РЕКС ЈЕ САМО ТВРДОГЛАВИ ДЕЧАК...
УСУДИО СЕ ДА МЕ ОСРАМОТИ ПРЕД МОЈИМ НАРОДОМ! ХОЋЕ ЛОРИЛУ! НЕЋЕ ЈЕ НИКАД ИМАТИ... НИКАД!

АРИДА...
ПОБЕГЛО ЈЕ!

КРАЉИЦА СТАЛНО ПОНАВЉА ДА ВИШЕ НЕЋУ ВИДЕТИ ЛОРИЛУ! ШТА ЋЕ УЧИНИТИ, ХАЛФОРДЕ?
БОЈИМ СЕ ЗА ЊЕН ЖИВОТ, РЕКСЕ!

ШТА ЈЕ ТОМ ЧОВЕКУ, СПАДЕ?
ТО ЈЕ КРАЉИЧИН СТРАЖАР! НАШАО САМ ГА ОНЕСВЕШЋЕНОГ! НЕ ЗНАМ ШТА МУ ЈЕ... ДОЂИ ОВАМО, ТИМЕ!

ИЗНЕНАДА, СПАД ЈЕ ЗГРАБИО ТИМА И УДАЉИО ГА ОД СТРАЖАРА...
ХАЈДЕ, БРЗО!
ХЕЈ! ШТА ТИ БИ ОДЈЕДНОМ?

ПОГЛЕДАЈ!
ЏИНОВСКИ ПАУК! БЕЖИМО ОДАВДЕ!

СИГУРНО ЈЕ ОТРОВАН! УБИЈМО ГА!
МММ... МАЈКО МОЈА! ОД СТРАХА САМ СЕ ПРОСТО УКОЧИО... ГЛЕ, ОДЛАЗИ!

АРИДА! УНГАЛА! ДОЂИТЕ! ОВДЕ ЈЕ!

ВРАТИ ГА У САНДУЧЕ И ПАЗИ... ЊЕГОВ УЈЕД ЈЕ ФАТАЛАН!
НЕЋЕ ВИШЕ ПОБЕЋИ, ВЕЛИЧАНСТВО!

МОРАМ ИХ РАЗДВОЈИТИ ЗАУВЕК!

ОХ, ТИМЕ, НАДАМ СЕ ДА ВИШЕ НЕЋЕМО СРЕСТИ ОНОГ УЖАСНОГ ПАУКА!
ЧУДНО ЈЕ ДА ГА И ДО САДА НИСМО ВИДЕЛИ У ОВИМ ПЕЋИНАМА! МОРА ДА ЈЕ ДОШАО СПОЉА!

АКО И ДАЉЕ БУДЕ ОДБИЈАО ДА СЕ ОЖЕНИ КРАЉИЦОМ, РЕКС ЋЕ УПРОПАСТИТИ СВЕ НАШЕ ПЛАНОВЕ!
ЛОАНА ЈЕ ЛУДА ОД БЕСА! МОЖДА ЋЕ НАС СВЕ ПОУБИЈАТИ!

ЉУБОМОРНА ЈЕ! ЕТО ЗАШТО ЈЕ БАЦИЛА ЛОРИЛУ У ЋЕЛИЈУ!
АЛИ, ЈА ЋУ ЈЕ СПАСТИ МАКАР ПОГИНУО!

ТИЛИКУС МИ СЕ ВРАТИО, А ТИ ХОЋЕШ ДА МИ ГА УКРАДЕШ!
АЛИ, РЕКС ВОЛИ МЕНЕ... И ЈА ЊЕГА!

ОХАГА, ЗАУЗМИ СТРАЖАРСКО МЕСТО НА КРАЈУ ХОДНИКА! И НЕ ПУШТАЈ НИКОГА ДА ПРОЂЕ!

ШТА ЈЕ С РЕКСОМ? ЗНАШ ЛИ ГДЕ ЈЕ?
СРЕО САМ ГА МАЛОЧАС У ХОДНИКУ, АЛИ НИСМО РАЗГОВАРАЛИ!

ЈЕДНА ВРАТАНЦА СЕ ОТВАРАЈУ И ОТРОВНИ ПАУК ИЗЛАЗИ... ЈЕДНА МРЕЖА ГА ХВАТА...

ПАУК ЈЕ ПРЕБАЧЕН У ЈЕДНУ ДРУГУ ПРОСТОРИЈУ...

... ОДМАХ СЕ ПОПЕО УЗА ЗИД.

РЕКСЕ!

ЛОРИЛИН ГЛАС! У ОПАСНОСТИ ЈЕ!

СЛЕЂЕНА ЈЕ ОД УЖАСА!

РЕКС ЈЕ НЕЧУЈНО ПРИШАО СТРАЖАРУ И...
ФИЈУ
ТУП

НАПРЕГНУВШИ СВУ СНАГУ, РЕКС ЈЕ УСПЕО ДА ОТВОРИ ТЕШКА ВРАТА...

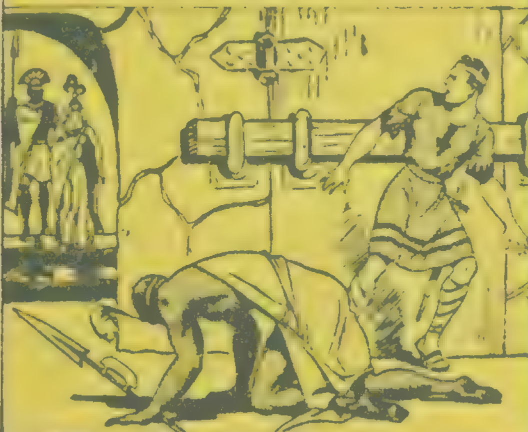

ЛОРИЛА! ОНЕСВЕСТИЛА СЕ!
ОХ... ОТРОВНИ ПАУК!

НЕ ОСВРЋУЋИ СЕ НА РЕКСА, ОПАСНИ ИНСЕКТ ЈЕ СИЛАЗИО СВЕ НИЖЕ...

ЧЕЛИК ЈЕ БЛЕСНУО, И ОТРОВНА НАПАСТ ЈЕ ПРИКОВАНА ЗА ЗИД.
ГОТОВ ЈЕ!

УБИО САМ ГА... НЕ ТРЕБА ВИШЕ ДА СЕ БОЈИШ, ЛОРИЛА!
НЕ БОЈИМ СЕ НИЧЕГ КАД СИ ТИ СА МНОМ, РЕКСЕ!

БЕЖИМО, ЉУБАВИ МОЈА! СТРАЖАР ЈОШ НИЈЕ ДОШАО К СЕБИ!
ПРЕКАСНО! ЧУЈЕШ ЛИ ГОНГ? ТО ДОЛАЗИ ЛОАНА! БЕЖИ, ПРЕКЛИЊЕМ ТЕ!

РЕКС ЈЕ ТИХО ПРОШАО ПОРЕД СТРАЖАРА...

АРИДА! МРТАВ ЈЕ! ТИ СИ ГА УБИЛА!
ВИШЕ СЕ БРИНЕШ О ЊЕМУ НЕГО О МЕНИ, ЛОАНА!

ЗАШТО ЈЕ КРАЉИЦА ПОЈАЧАЛА СТРАЖУ ИСПРЕД ЛОРИЛИНЕ ЋЕЛИЈЕ?
БОЈИ СЕ ДА ЋУ ПОКУШАТИ ДА ЈЕ ОСЛОБОДИМ!

ТИМЕ, СИНОЋ САМ САЊАО ДА ЈЕ ФАНГ ДОШАО И...
БОЈИМ СЕ ДА ГА ВИШЕ НЕЋЕМО ВИДЕТИ! НИЈЕ СЕ МОГАО СПАСТИ!

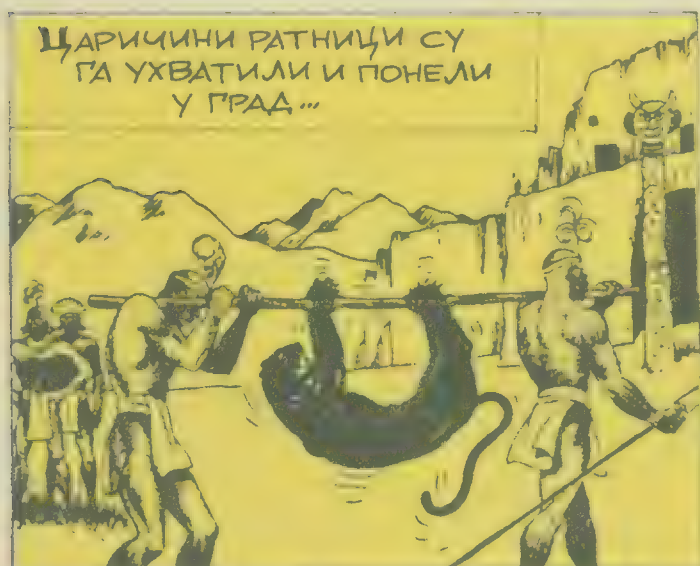

ИСПРЕД УЛАЗА У ПЕЋИНЕ СТРАЖАР ЈЕ ПРИМЕТИО ЈЕДНУ ЦРНУ ПРИЛИКУ...

ПАНТЕР! ЧОВЕК ЈЕ УПЕРИО КОПЉЕ...

ЗВЕР ЈЕ КРЕНУЛА ПРЕМА ЧОВЕКУ РЕЖЕЋИ...

ПОД КИШОМ КОПАЉА ПАНТЕР СЕ ДАО У БЕКСТВО...

... АЛИ ЈЕ ПАО У ЈЕДАН ПРОЦЕП У СТЕНИ И ТУ ОСТАО...

ЦАРИЧИНИ РАТНИЦИ СУ ГА УХВАТИЛИ И ПОНЕЛИ У ГРАД...

АКО И ДАЉЕ БУДЕШ ОДБИЈАО ДА СЕ ОЖЕНИШ КРАЉИЦОМ, ДОЖИВЕЋЕМО ТРАГИЧАН КРАЈ!
ОНА ЈЕ ВАРАЛИЦА! СЛУЖИ СЕ ТРИКОВИМА! ШТО СЕ ТИЧЕ ЊЕНИХ ГОДИНА...

ХА-ХА-ХА! АЛИСА У ЗЕМЉИ ЧУДА! ХА-ХА!
ОВО ЈЕ ОДЕЋА КОЈА СЕ НОСИЛА ПРЕ ДВЕ ХИЉАДЕ ГОДИНА!

ПОЖУРИ! КРАЉИЦА ЈЕ НАРЕДИЛА ДА И ТИ ОБУЧЕШ ОВО!
НИКО МЕ НЕ МОЖЕ НАТЕРАТИ ДА СЕ ОБЛАЧИМ КАО ДЕВОЈЧИЦА!

ХА-ХА-ХА! МАЛА ЦРВЕНКАПА! ХА-ХА!
ОНА ЛОАНА МИ ПОНЕКАД ИДЕ НА НЕРВЕ!

ШТА ТИ ЈЕ? ЧАК СУ И ВОЈНИЦИ НЕКАД НОСИЛИ ТАКВА ОДЕЛА!
ЈА НЕЋУ!

СТОЈ! НЕ МОЖЕШ ВИДЕТИ КРАЉИЦУ!
АЛИ, ВАЖНО ЈЕ! ЗАШТО ЈЕ НЕ МОГУ ВИДЕТИ?

УЛОВИЛИ СМО ГА ЗА ВАС, КРАЉИЦЕ!
ДИВАН ЈЕ! ДОПАШЋЕ СЕ БОГОВИМА! ПРИНЕЋУ ИМ ГА НА ЖРТВУ!

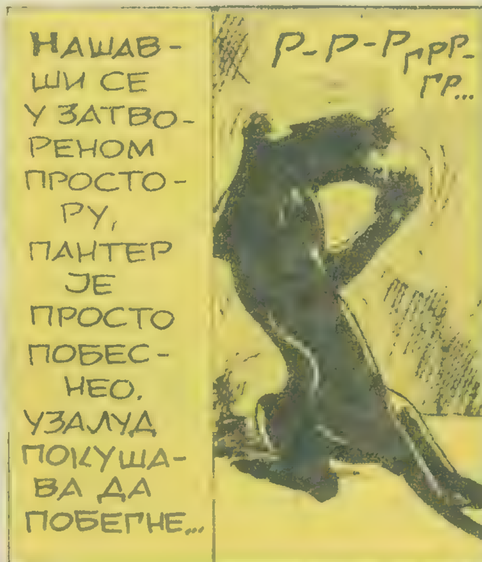

ПАНТЕРА СУ ЗАТВОРИЛИ...

СКЛОНИ СЕ! НЕ МОЖЕШ МЕ СПРЕЧИТИ ДА ЈЕ ВИДИМ!
НЕ, НЕ МОЖЕШ УЋИ!

ТУП

ОДБИЈАМ ДА ОВО НОСИМ!
НАПАО СИ СТРАЖАРА! НЕ ПОКОРАВАШ СЕ КРАЉИЦИ!

БАЦИТЕ ГА У ЋЕЛИЈУ СА КРВОЛОЧНИМ ПАНТЕРОМ!

НАШАВШИ СЕ У ЗАТВОРЕНОМ ПРОСТОРУ, ПАНТЕР ЈЕ ПРОСТО ПОБЕСНЕО. УЗАЛУД ПОКУШАВА ДА ПОБЕГНЕ...
Р-Р-Р ГРР-ГР...

КРАЉИЦА ЈЕ РЕКЛА ДА ТЕ ОДВЕДЕМ ЦРНОМ ЉУДОЖДЕРУ!
ХЕЈ! ПУСТИ МЕ!
НЕЋУ ТАМО! ТА УЖАСНА ЗВЕР ЋЕ МЕ ПОЈЕСТИ!

ФАНГ! ТО ЈЕ ФАНГ!

ОТКУД ТИ ОВДЕ? МИСЛИЛИ СМО ДА СИ НАСТРАДАО У ПОЖАРУ!
ТИМ ЋЕ БИТИ СРЕЋАН КАД ТЕ ВИДИ! АЛИ, КАКО ДА ПОБЕГНЕМО ОДАВДЕ?

ЧИКА-ХАЛФОРДЕ! РЕКСЕ! ЧУО САМ ДА СУ СПАДА БАЦИЛИ У ЋЕЛИЈУ С ПАНТЕРОМ!
НЕМОГУЋЕ! КО БИ ТАКО НЕШТО УЧИНИО?
ВОДИ НАС ТАМО!

ЗВЕР НИЈЕ УБИЛА ДЕЧАКА! КАКВА ЈЕ ТО ЧАРОЛИЈА?

ЛОАНА ЈЕ ОСЛОБОДИЛА СПАДА...

ТО ЈЕ УЧИНИЛА ЛОАНА! ОНА ЈЕ НАРЕДИЛА ДА СПАДА БАЦЕ ДИВЉОЈ ЗВЕРИ!
КО ТИ ЈЕ ТО РЕКАО?
КРАЉИЦА ТО НЕ БИ УРАДИЛА!

НЕ БИ? ТА ЖЕНА ЈЕ СПРЕМНА НА СВЕ! МОРАМО ЈЕ НАТЕРАТИ ДА ПУСТИ СПАДА...

ЛОАНА ЈЕ ИЗВЕЛА СПАДА ИЗ ЋЕЛИЈЕ. ПОШТО СУ ПРЕШЛИ ПЕДЕСЕТАК МЕТАРА...
?

...НАРЕЂУЈЕ МУ ДА УЂЕ У МРАЧНУ ОДАЈУ У ДНУ ХОДНИКА.
УЛАЗИ!
ШТА ИМА ТАМО?

СПАДЕ! ГДЕ СИ?
АКО ЈЕ МРТАВ, НИКАД ТО СЕБИ НЕЋУ ОПРОСТИТИ!

ЕВО, СТИЖЕ ЛОАНА! ПРИМОРАЋУ ЈЕ ДА МИ КАЖЕ ШТА ЈЕ СА СПАДОМ!

ВЕЛИЧАНСТВО, ПРИЧА СЕ ДА СТЕ БАЦИЛИ СПАДА У ЋЕЛИЈУ С ПАНТЕРОМ! ЈЕ ЛИ ТО ИСТИНА?
ОН ЈЕ НАПАО СТРАЖАРА, А МЕНЕ УВРЕДИО ПРЕД МОЈИМ НАРОДОМ!

РЕКСЕ БРЕДФОРДЕ! ПОГЛЕДАЈ МЕ У ОЧИ И РЕЦИ МИ ДА МЕ ВОЛИШ!
НЕ! НЕ! НЕ УСУЂУЈЕМ СЕ! РЕЦИТЕ МИ ГДЕ ЈЕ СПАД?

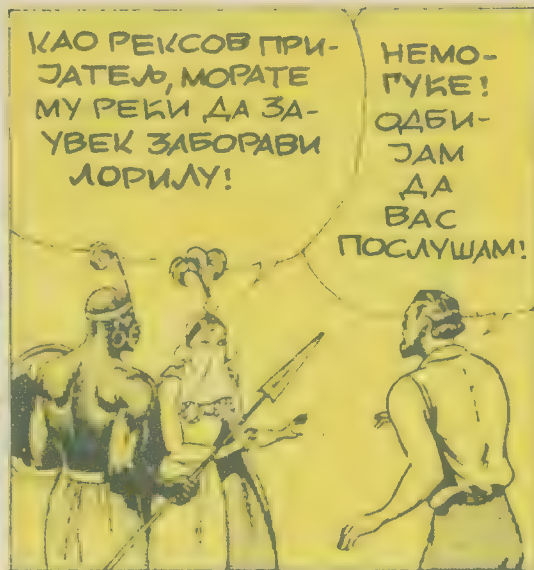

РАЗГОВАРАО САМ МАЛОЧАС СА ЛОАНОМ, АЛИ ЈЕ ОДБИЛА ДА МИ КАЖЕ ШТА ЈЕ СА СПАДОМ!
КРАЉИЦА ЈЕ БЕСНА, РЕКСЕ! МОРАМО БИТИ ОПРЕЗНИ!

ОДБИО САМ ЈЕ И ОНА НАМ СЕ САДА СВЕТИ! ПРВО ЈЕ БАЦИЛА ЛОРИЛУ У ЗАТВОР, А ЗАТИМ ЈЕ НЕСТАО СПАД! КО ЈЕ САД НА РЕДУ?
ПСТ! СЛУШАЈ!

БОНГ

НАША СВЕТЛА КРАЉИЦА ЖЕЛИ ДА ОДМАХ ВИДИ ХАЛФОРДА ДЕКСТЕРА!
НЕ ИДИ! БОЈИМ СЕ ЗА ТВОЈ ЖИВОТ!
ГЛУПОСТИ! ПУСТИ МЕ ДА ПРОЂЕМ!

ВЕЛИЧАНСТВО, ВИ СВАКАКО ХОЋЕТЕ ДА МИ КАЖЕТЕ ДА ЈЕ СПАД ДОБРО! ГДЕ ЈЕ?
ЖЕЛИМ ДА ГОВОРИМ С ВАМА О НЕЧЕМ ДРУГОМ, ДЕКСТЕРЕ!

КАО РЕКСОВ ПРИЈАТЕЉ, МОРАТЕ МУ РЕЋИ ДА ЗАУВЕК ЗАБОРАВИ ЛОРИЛУ!
НЕМОГУЋЕ! ОДБИЈАМ ДА ВАС ПОСЛУШАМ!

КУДА ИДЕМО? ШТА ХОЋЕТЕ ОД МЕНЕ?
МИР! ВИДЕЋЕТЕ!

У ПОМОЋ!
ТО ЈЕ ГЛАС ЧИКА ХАЛФОРДА!

СВИ СУ НЕСТАЛИ! ПРВО МОЈА ДРАГА ЛОРИЛА, ЗАТИМ СПАД, А САД И ХАЛФОРД! НЕ ЗНАМ ШТА ЋУ!

СИГУРАН САМ ДА ЈЕ ОН ТО ЗВАО У ПОМОЋ! ШТА ЛИ МУ СЕ ДОГОДИЛО?

ОХ, ЕВО САЛОНА СА ОКАМЕЊЕНИМ МУМИЈАМА!

ЗНАМ ДА ЧИКА ХАЛФОРД И СПАД НИСУ ОВДЕ, ПА ИПАК...
ШТА ЈЕ ТО? ЧУЈУ СЕ КОРАЦИ...

НЕКО ДОЛАЗИ! ШТА ЋУ САД? ОХ, ТО ЈЕ КРАЉИЦА! САКРИЋУ СЕ ОВДЕ!

ПОЖУРИ, АХАГА!

ВРАТИ ДАСКУ И МУМИЈУ ГДЕ СУ БИЛЕ КАД ЈА УЂЕМ!

ТИМ ЈЕ ВИДЕО КАКО ЛОАНА НЕСТАЈЕ...
КАД БУДЕ ОТИШАО, ПОЋИ ЋУ ЗА КРАЉИЦОМ! МОЖДА ЋЕ МЕ ОДВЕСТИ ДО МЕСТА ГДЕ ДРЖИ ЗАТВОРЕНИКЕ!

УХ, КАКО ЈЕ ТЕЖАК!

ОООХ!

ДО ЂАВОЛА! ОВО МИ БАШ НИЈЕ ТРЕБАЛО!
ТРАС

ЗАМЕНИЋУ РАЗБИЈЕНУ МУМИЈУ ОНОМ ИЗ ДНА ДВОРАНЕ! НИКО НЕЋЕ ПРИМЕТИТИ!

САДА ОВУ ДАСКУ, ПА ЗА КРАЉИЦОМ ЛОАНОМ!

ТЕК ШТО ЈЕ ТИМ УШАО КРОЗ ТАЈНИ ПРОЛАЗ, СТРАЖАР СЕ ВРАТИО!

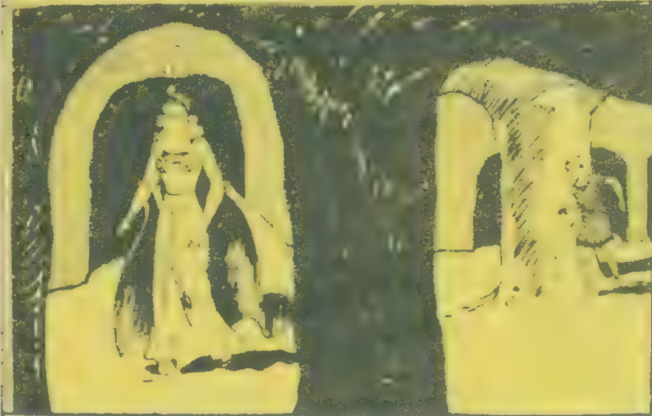

ГУНЂАЈУЋИ, СТАВИО ЈЕ ДАСКУ И ТЕШКУ МУМИЈУ, НЕ ЗНАЈУЋИ ДА ЈЕ ТИМА УХВАТИО У КЛОПКУ...

УХ, НЕКО ЈЕ ЗАТВОРИО ТАЈНА ВРАТА! САДА МОРАМ ЗА КРАЉИЦОМ... ДА БИХ ИЗИШАО ОДАВДЕ!

ЕВО ЈЕ! ДА ВИДИМО КУДА ЋЕ МЕ ОДВЕСТИ!

АКО МЕ ПРИМЕТИ, ПРОПАО САМ!

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА КАЖЕМ РЕКСУ КУД САМ ПОШАО! БОЈИМ СЕ...

ТИМ НАСТАВЉА ДА ИДЕ ЗА ЛОАНОМ КРОЗ МРАЧНЕ ХОДНИКЕ ПЕКИНЕ...

УХ! ИЗГЛЕДА ДА СУ ОВИ ХОДНИЦИ БЕЗ КРАЈА!

ЛОАНА ЈЕ УШЛА У ОНУ ПРОСТОРИЈУ! КАКВА САБЛАСНА СВЕТЛОСТ! ЈЕЖИ МИ СЕ КОЖА!

ТОРИСЕ, БОЖЕ КОНДОРОВИХ ПЕКИНА, САСЛУШАЈ МОЛБУ КОЈУ ТИ УПУЋУЈЕМ ПРИ СВЕТЛОСТИ ПЛАМЕНА КОЈИ ДАЈЕ МОЋ!
ИДОЛ!

УЧИНИ ДА МИ СВЕТЛОСТ ДАЈЕ СВЕ ВЕЋУ МОЋ И ДА ЗАУВЕК ОСВОЈИМ СРЦЕ РЕКСА БРЕДФОРДА!

КО ЗНА КУД ЈЕ ПОШЛА КРАЉИЦА СА ЛАМПОМ!

ЈА САМ, ЛОАНА! ДОПУШТАМ ТИ ДА ВИДИШ СВЕТЛОСТ ЧУДЕСНОГ ПЛАМЕНА, АЛИ ТЕ ЊЕГОВИ ЗРАЦИ НИКАД ВИШЕ НЕЋЕ ДОТАЋИ!

ОДБИЈАШ ЛИ И ДАЉЕ ДА МИ СЕ ПОКОРИШ? ДОБРО! ОНДА ОСТАНИ ТУ, ГДЕ ТЕ НИКАД НИКО НЕЋЕ НАЋИ!

САЧЕКАЋУ ДОК ОДЕ СА СВОЈОМ ЛАМПОМ!

ПССТ! ЈА САМ, ТИМ...
СПАДЕ? ЈЕСИ ЛИ ТИ ТАМО? ИЛИ СИ ТИ, ЧИКА ХАЛФОРДЕ?

ЈА... ЈА САМ ЛОГАРДА! СПАСИ МЕ ОД ГНЕВА МОЈЕ СЕСТРЕ ЛОАНЕ!
ЛОГАРДА? ЗНАЧИ, ЛОАНА ИМА ЈОШ ЈЕДНУ СЕСТРУ?

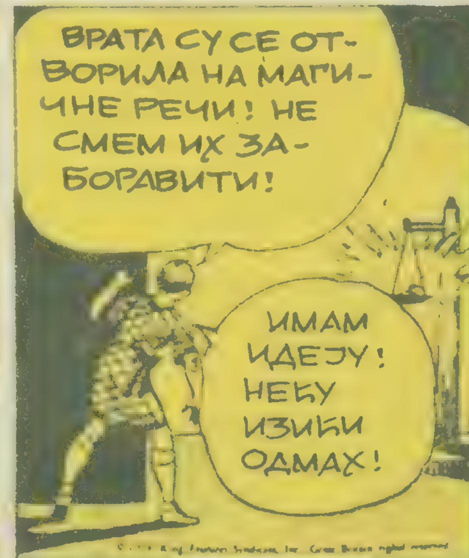

ЛОАНА ЈЕ ОТИШЛА! МЕНЕ НЕ ТРЕБА ДА СЕ БОЈИТЕ... РЕЦИТЕ; ДА ЛИ СТЕ ЗАИСТА ЛОАНИНА СЕСТРА?
ДА, СТАРИЈА СЕСТРА! СЛУШАЈ! ЗНАШ ЛИ ГДЕ ЈЕ МАЛА ЛОРИЛА?

КРАЉИЦА ЈЕ ЗАТВОРИЛА ЛОРИЛУ! МОЈ ПРИЈАТЕЉ РЕКС БРЕДФОРД ЈЕ ЗАЉУБЉЕН У ЊУ!

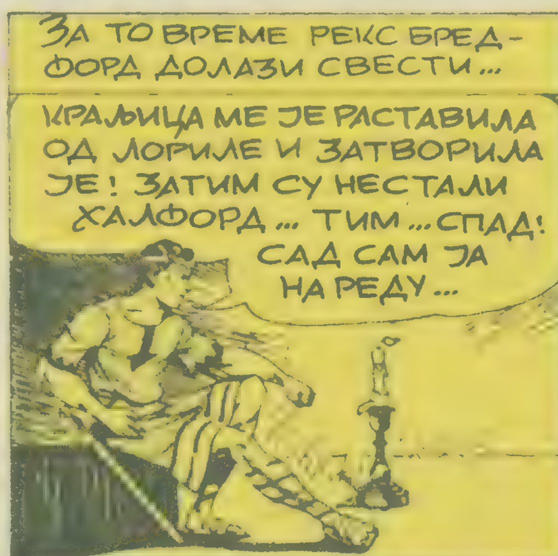

ПОКУШАЋУ ДА ИЗИЂЕМ ОДАВДЕ! НИШТА СЕ НЕ БРИНИТЕ... ВРАТИЋУ СЕ ДА ВАС ОСЛОБОДИМ!

ОХ ЈОШ ЈЕДНА ТАЈНА ВРАТА! САЧЕКАЋУ ДА ЛОАНА ИЗИЂЕ, ПА ЋУ КРЕНУТИ ЗА ЊОМ!
ЕПЛУРДКАС ОРЕГО! ВРАТА, ОТВОРИТЕ СЕ!

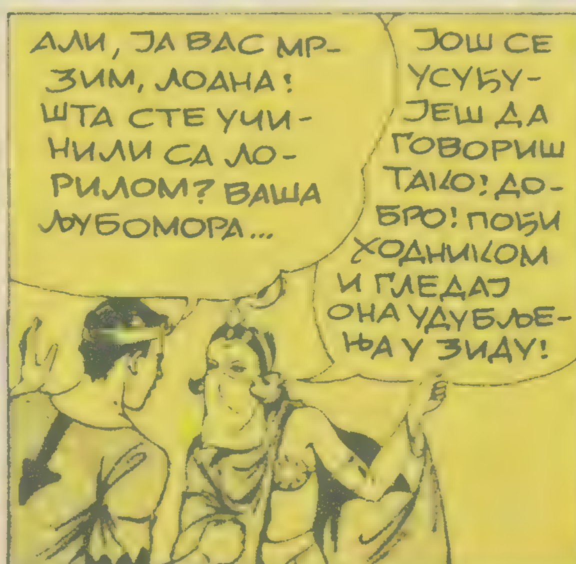

ВРАТА СУ СЕ ОТВОРИЛА НА МАГИЧНЕ РЕЧИ! НЕ СМЕМ ИХ ЗАБОРАВИТИ!
ИМАМ ИДЕЈУ! НЕЋУ ИЗИЋИ ОДМАХ!

ПРВО ЋУ УЗЕТИ ЛАМПУ КОЈУ ЈЕ КРАЉИЦА ОСТАВИЛА! КАКВА СВЕТЛОСТ! ОСЕЋАМ СЕ ЧУДНО...

ЗА ТО ВРЕМЕ РЕКС БРЕДФОРД ДОЛАЗИ СВЕСТИ...
КРАЉИЦА МЕ ЈЕ РАСТАВИЛА ОД ЛОРИЛЕ И ЗАТВОРИЛА ЈЕ! ЗАТИМ СУ НЕСТАЛИ ХАЛФОРД... ТИМ... СПАД! САД САМ ЈА НА РЕДУ...

РЕКСЕ!
КРАЉИЦА ЛОАНА! УПЛАШИЛИ СТЕ МЕ... МИСЛИО САМ ДА НЕМА НИКОГ!

ЗАШТО МЕ МУЧИТЕ? САМО ВИ ЗНАТЕ ШТА ЈЕ СА МОЈИМ ДРУГОВИМА ГДЕ СУ?
РЕЦИ МИ ПРВО ДА МЕ ВОЛИШ!

АЛИ, ЈА ВАС МРЗИМ, ЛОАНА! ШТА СТЕ УЧИНИЛИ СА ЛОРИЛОМ? ВАША ЉУБОМОРА...
ЈОШ СЕ УСУЂУЈЕШ ДА ГОВОРИШ ТАКО! ДОБРО! ПОЂИ ХОДНИКОМ И ГЛЕДАЈ ОНА УДУБЉЕЊА У ЗИДУ!

СА СТРАХОМ У СРЦУ РЕКС ЈЕ УШАО У ДВОРАНУ ОКАМЕЊЕНИХ ЉУДИ...

ЗАШТО КРАЉИЦА ЖЕЛИ ДА ОВО ГЛЕДАМ? СИГУРНО СМИШЉА ОСВЕТУ...

ХМ... ТИЛИКУС! ЊЕНА СТАРА ЉУБАВ! САДА ЈЕ ОКАМЕЊЕН, КАО ЛОАНИНО СРЦЕ... СТВАРНО ЛИЧИМО КАО ДВЕ КАПИ ВОДЕ!

РЕКС ЈЕ ПОМЕРИО ЗАВЕСУ НА ДРУГОМ УДУБЉЕЊУ...
ОХ, НЕ! ХАЛФОРД!

А У ТРЕЋЕМ УДУБЉЕЊУ...
СПАД!
УЖАСНУТ, РЕКС ЈЕ ИПАК УТВРДИО ДА СРЦА ЊЕГОВИХ ДРУГОВА ЈОШ КУЦАЈУ.

БОЈИШ ЛИ СЕ ЗА ЊИХОВ ЖИВОТ, РЕКСЕ? СРЦА ИМ КУЦАЈУ, АЛИ СЛАБО!
КАКО ДА ИХ РАЗБУДИМ?

ПОСТОЈИ ЈЕДНО СРЕДСТВО... АЛИ САМО ГА ЈА ПОЗНАЈЕМ!

СМИЛУЈТЕ СЕ, ЛОАНА! СПАСИТЕ ИХ!
УЧИНИЋУ ТО, РЕКСЕ... ПОД ЈЕДНИМ УСЛОВОМ!

КОЈИМ? ГОВОРИТЕ!
ДА СЕ ВЕНЧАМО!

АЛИ, ЈА ВАС НЕ ВОЛИМ! ЗАШТО ТО ЖЕЛИТЕ ПО СВАКУ ЦЕНУ?
АКО НЕ ПРИСТАНЕШ, НЕЋЕ СЕ НИКАД ВИШЕ ПРОБУДИТИ!

ПРИСТАЈЕМ... ЗА ЊИХОВ СПАС!
У РЕДУ, ЉУБАВИ! САЧЕКАЈ МЕ ОВДЕ!

КРАЉИЦА ХИТА КРОЗ ТАЈНИ ПРОЛАЗ...
ЧУДОТВОРНА ЛАМПА ЈЕ НЕСТАЛА!

ГОСПОЂИЦА ЛОГАРДА! ВРАТИО САМ СЕ! ЧУЈЕТЕ ЛИ МЕ?
У КОНДОРОВИМ ПЕЋИНАМА У ТОКУ СУ ДРАМАТИЧНИ ДОГАЂАЈИ...

РЕКС БРЕДФОРД ЈЕ ПРИНУЂЕН ДА БИРА ИЗМЕЂУ ЉУБАВИ И ЖИВОТА СВОЈИХ ДРУГОВА...

КАД ЈЕ ОТКРИЛА ДА ЈЕ ЧУДОТВОРНА ЛАМПА НЕСТАЛА, ЛОАНУ ЈЕ ЗАХВАТИЛА ПАНИКА.

ДА ЈЕ НАСТАВИЛА ДА ТРАЖИ, СРЕЛА БИ ТИМА, КОЈИ НЕ ЗНА НИШТА О ЧУДЕСНОМ ДЕЈСТВУ ЛАМПЕ...

ДЕЧАК ТРЧИ У ПОМОЋ ЛОГАРДИ, НЕ СЛУТЕЋИ ДА ЈЕ ПОТРЕБАН И ПРИЈАТЕЉИМА...

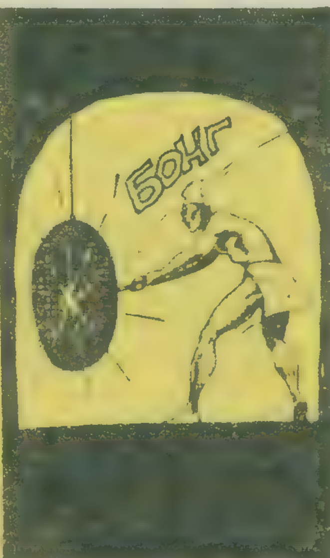

ЛУКАВА КРАЉИЦА ЗНА ДА НЕ МОЖЕ ВРАТИТИ У ЖИВОТ РЕКСОВЕ ДРУГОВЕ БЕЗ ЧУДОТВОРНЕ ЛАМПЕ КОЈА ЈЕ НЕСТАЛА...

НА ЗВУК ГОНГА, РЕКС ЈЕ ПОХИТАО У ПРЕСТОНУ ДВОРАНУ ГДЕ ЈЕ СВЕ СПРЕМНО ЗА СВЕЧАНОСТ.

С ТУГОМ У СРЦУ СТАО ЈЕ ПОРЕД ЛОАНЕ...

ТИМ ИЗЛАЗИ ИЗ ТАЈНИХ ХОДНИКА И ЧУЈЕ...

КАКВА ЈЕ ОНО ПОВОРКА? ОХ, НА ЧЕЛУ СУ РЕКС И КРАЉИЦА!
ЛОАНА НЕ СМЕ ДА МЕ ВИДИ!

САКРИЋУ СЕ ОВДЕ ДОК ОНИ ПРОЂУ!
КО ЗНА КУД ВОДЕ РЕКСА?

КАО КАКВОГ ЗАРОБЉЕНИКА, РЕКСА ВОДЕ ПРЕМА СВАДБЕНОМ ОЛТАРУ...

?
СПАД!
ДОК ЈЕ ЧЕКАО ДА ПОВОРКА ПРОЂЕ ТИМ СЕ ОКРЕНУО И ВИДЕО...

СПАДЕ!
СПАДЕ, ПРОБУДИ СЕ!
ЗБУЊЕН, ПРИНЕО ЈЕ ЧУДОТВОРНУ ЛАМПУ, КОЈА ЈЕ ОБАСЈАЛА НЕПОКРЕТНУ ПРИЛИКУ...

АЛ' САМ СЕ НАСПАВАО! ТИМЕ, КАД ЋЕ РУЧАК? УЖАСНО САМ ГЛАДАН!
БИО САМ СТРАШНО УПЛАШЕН! ЛИЧИО СИ НА МУМИЈУ!

ПОСЛЕДЊЕ ЧЕГА СЕ СЕЋАМ БИЛА ЈЕ КРАЉИЦА КОЈА МИ ЈЕ ДАЛА ДА НЕШТО ПОПИЈЕМ...
САД САМ СХВАТИО: ОЖИВЕЛИ СУ ТЕ ЗРАЦИ ОВЕ ЛАМПЕ!

ТИМЕ, ПОГЛЕДАЈ!
ЧИКА ХАЛФОРД!

ЗРАЦИ ЧУДОТВОРНЕ ЛАМПЕ ПАЛИ СУ НА ХАЛФОРДА...
ПРОБУДИ СЕ, ЧИКА ХАЛФОРДЕ! ОВДЕ СМО МИ, ТИМ И СПАД!

БОЈА СЕ ВРАТИЛА У ХАЛФОРДОВЕ ОБРАЗЕ...

ГДЕ... ГДЕ САМ? ШТА ЈЕ ТО БИЛО?
ОХ, ТИМЕ, НЕ РАЗУМЕМ НИШТА!
СПАДЕ, ТИ И ЧИКА ХАЛФОРД ПОТРАЖИТЕ РЕКСА! ОДМАХ ДОЛАЗИМ!

ТИМ ЈЕ УШАО У ЈЕДАН ХОДНИК РАСКОШНО УРЕЂЕН...

СВАДБЕНА ЦЕРЕМОНИЈА ЈЕ ИЗНЕНАДА ПРЕКИНУТА...

ШТА? ХАЛФОРД И СПАД СУ ОЖИВЕЛИ!

НИЈЕ ВАМ ПРИЈАТАН НАШ ДОЛАЗАК, ЗАР НЕ?

НЕ БРИНИТЕ, ЛОАНА! НАСТАВИМО ЦЕРЕМОНИЈУ! ОДРЖАЛИ СТЕ РЕЧ И ВРАТИЛИ МИ МОЈЕ ДРУГОВЕ!

РЕКСЕ, НИЈЕ НАС ОНА СПАСЛА!

СПАСАО НАС ЈЕ ТИМ!

ПРЕКЛИЊЕМО ТЕ ДА СЕ НЕ ВЕНЧАШ С ТОМ СВИРЕПОМ ЖЕНОМ!

СТРАЖАРИ! ОДВЕДИТЕ ОВУ ДВОЈИЦУ! ОНИ МОРАЈУ УМРЕТИ!

НЕ, НЕ, ЛОАНА!

ВОДИТЕ ИХ! ПОСЛЕ ВЕНЧАЊА СПАЛИЋЕМО ИХ НА ЛОМАЧИ!

РЕКСЕ, ОСТАВИ МАЧ! ЊИМА НЕМА СПАСА! НАСТАВИМО ЦЕРЕМОНИЈУ!

ПО МИЛОСТИ И У СЛАВУ ТОРИСА, ПРОГЛАШАВАМ ВАС ЗА МУЖА И...

ХЕЈ! ЧЕКАЈТЕ!

КРАЉИЦЕ ЛОАНА! ИМА НЕКО КО БИ ЖЕЛЕО ДА ВАС ВИДИ!

НЕВЕРОВАТНО! ПОГЛЕДАЈТЕ!

КРАЉИЦЕ, ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ОВОГ ЧОВЕКА!

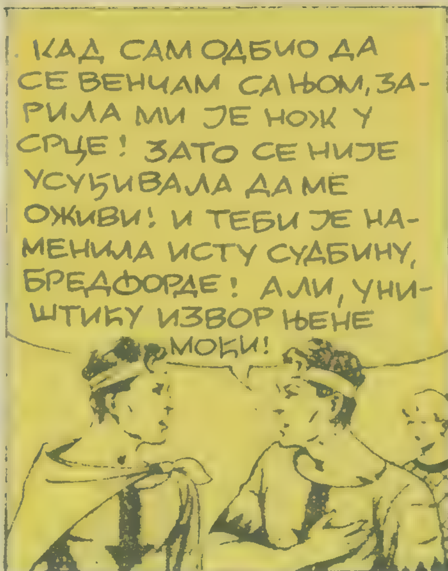
ТИЛИКУС!

ОНЕСВЕСТИЛА СЕ!

НИКАКВО ЧУДО! ВИДЕЛА ЈЕ ТИЛИКУСА, ЧОВЕКА КОГА ЈЕ УБИЛА!

21

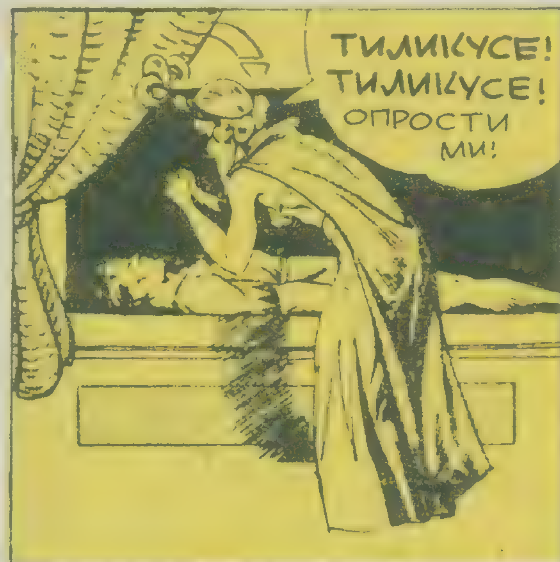

ОНАЈ ДЕЧАК, ТИМ, ВРАТИО ТЕ ЈЕ У ЖИВОТ СА ЧУДОТВОРНОМ ЛАМПОМ, ТИЛИКУСЕ!
ДА! ПОСЛЕ ТОЛИКО ГОДИНА МРЗИМ ТЕ ВИШЕ НЕГО ИКАД, ЛОАНА!

КАД САМ ОДБИО ДА СЕ ВЕНЧАМ СА ЊОМ, ЗАРИЛА МИ ЈЕ НОЖ У СРЦЕ! ЗАТО СЕ НИЈЕ УСУЂИВАЛА ДА МЕ ОЖИВИ! И ТЕБИ ЈЕ НАМЕНИЛА ИСТУ СУДБИНУ, БРЕДФОРДЕ! АЛИ, УНИШТИЋУ ИЗВОР ЊЕНЕ МОЋИ!

ТРАС
ХЕЈ!
ФИЈУ
ТИЛИКУСОВ МАЧ ЈЕ РАЗБИО ЧУДОТВОРНУ ЛАМПУ...

НЕ УПУТИВШИ ПРИСУТНИМА ВИШЕ НИЈЕДАН ПОГЛЕД, ВИСОКА ТИЛИКУСОВА ФИГУРА НЕСТАЛА ЈЕ У ХОДНИКУ...

ОТИШАО ЈЕ, РЕКСЕ! ВРАТИО СЕ У ДВОРАНУ С МУМИЈАМА!
ГДЕ ЈЕ КРАЉИЦА? САД ЈЕ БИЛА ТУ!

ТИЛИКУСЕ! ТИЛИКУСЕ! ОПРОСТИ МИ!

... НАШАО САМ ЈЕ КАКО ПЛАЧЕ ИЗНАД ТИЛИКУСА! ОДЈЕДНОМ, ПОТРЧАЛА ЈЕ У НЕКУ ТАЈНУ ПРОСТОРИЈУ! ПОХИТАО САМ ТАМО И ВИДЕО ПРОВАЛИЈУ БЕЗ ДНА...
ХОЋЕШ ДА КАЖЕШ ДА ЈЕ...

... ВИДЕЋИ ЖИВОГ ТИЛИКУСА, ОДЛУЧИЛА ДА СЕ УБИЈЕ?
ДА, СПАДЕ! САД МОРАМО ПОБЕЋИ... ПРЕ НЕГО ШТО НАРОД САЗНА ЗА ЊЕНУ СМРТ!

ПОКРЕТ! СВАКА СЕКУНДА ЈЕ ДРАГОЦЕНА!
АЛИ, ТИМЕ, НЕ РАЗУМЕМ!
ЗАР СМО СЛОБОДНИ?

РЕКСЕ, ЉУБАВИ МОЈА! ЗНАЛА САМ ДА ЋЕШ ДОЋИ!
ЛОРИЛА! ДРАГА!

А ОВДЕ ЈЕ ЈЕДАН СТАРИ ПРИЈАТЕЉ, ТИМЕ! НЕ МОЖЕМО ГА ОСТАВИТИ!
ФАНГ!

КАСНИЈЕ
ЛОГАРДА! ЈА САМ, ТИМ! ДОШАО САМ ДА ВАС СПАСЕМ!

МОРАМО НАПУСТИТИ ОВО МЕСТО! АКО ЛОАНИНИ РАТНИЦИ ОТКРИЈУ ДА ЈЕ НЕСТАЛА, МИСЛИЋЕ ДА СМО МИ КРИВИ ЗА ТО!
ГДЕ ЈЕ ТИМ? МОРАМО ГА НАЋИ ПРЕ НЕГО ШТО КРЕНЕМО!

РАЗИШЛИ СУ СЕ ПО ХОДНИЦИМА ТРАЖЕЋИ ДЕЧАКА...
ЈЕ ЛИ МОГУЋЕ?

ЈЕСИ ЛИ ГА НАШАО, РЕКСЕ?
ХАЛФОРДЕ! ЈА... ЈА... ВИДЕО САМ...
ШТА СИ ВИДЕО?

ДОЂИТЕ!

ПРИГУШЕНИ КОРАЦИ... ЛЕЛУЈАВА СВЕТЛОСТ... ДВЕ ЋУТЉИВЕ ПРИЛИКЕ...

ТИМ! АЛИ... КО ЈЕ ОНО...
ЛОАНА! ЊЕН ДУХ!

НЕ, НИЈЕ ЛОАНА!
КО ЈЕ ОНДА?
ЛОГАРДА! МОЈА СЕСТРА! НЕ РАЗУМЕМ! ЛОАНА МИ ЈЕ РЕКЛА ДА СИ ТИ ДАВНО УМРЛА!
ДА, ЛОРИЛА! ЈА САМ ЛОГАРДА!
НАШАО САМ ЈЕ У ЈЕДНОЈ ТАЈНОЈ ЋЕЛИЈИ!

...А КАД СЕ ТИЛИКУС ВРАТИО ЗАУВЕК У ДВОРАНУ С МУМИЈАМА, ЛОАНА ЈЕ СКОЧИЛА У АМБИС!
ИАКО ЈЕ БИЛА НЕМИЛОСРДНА ПРЕМА МЕНИ, ЖАЛИМ ЈЕ, ЛОРИЛА... АЛИ КО СУ ОВИ ЉУДИ?

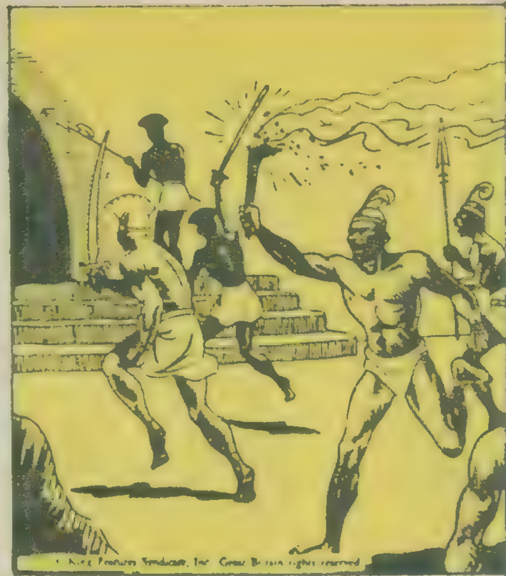

ЧИКА ХАЛФОРДЕ, НЕ МОЖЕМО ЈЕ ОСТАВИТИ САМУ У КОНДОРОВИМ ПЕЋИНАМА...
ЛОГАРДА ЋЕ ПОЋИ С НАМА, ТИМЕ! ЈА ЈЕ ВОЛИМ!

БЕЖИМО! ВЕЋ СМО ИЗГУБИЛИ МНОГО ВРЕМЕНА! КРАЉИЧИНИ РАТНИЦИ МОГУ СТИЋИ СВАКОГ СЕКУНДА! ЛОРИЛА, ДРАГА, ИЗВЕДИ НАС ОДАВДЕ!
ПОЋИ ЋЕМО СЕВЕРНИМ ХОДНИКОМ...
ЧУЈЕТЕ ЛИ?

БОНГ

ТО ЈЕ АЛАРМ! САД ЈЕ КАСНО ДА КРЕНЕМО СЕВЕРНИМ ХОДНИКОМ!
НЕМА НАМ СПАСА!
ЗА МНОМ! ЈА ЋУ ВАС ИЗВЕСТИ ОДАВДЕ!

ЧЕКАЈТЕ!
ЛОГАРДА СЕ ОНЕСВЕСТИЛА!

КРАЉИЧИНИ РАТНИЦИ СУ ВЕЋ ТУ...

ОВО ЈЕ ТАЈНИ ПРОЛАЗ КОЈИ ЋЕ НАС ДОВЕСТИ ДО РЕКЕ!
ПОЖУРИТЕ! РЕКС И ЈА ПОКУШАЋЕМО ДА ИХ ЗАДРЖИМО!
ДОЛАЗЕ, СПАДЕ!

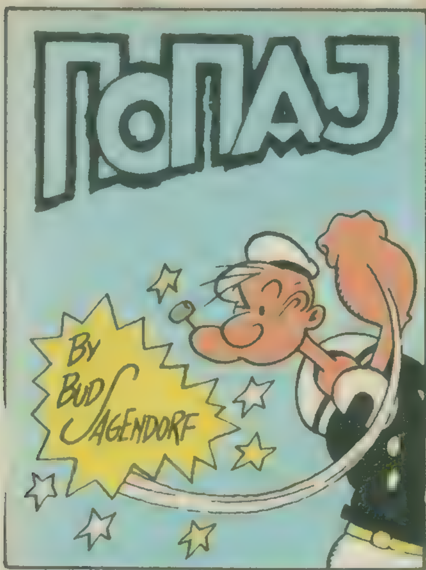

НЕ СМЕЈУ ПРОЋИ!
НАПРЕД ФАНГ!
ЕПИДИЧИ!

КАД БИСМО ПОМЕРИЛИ ОВУ СТЕНУ, ИЗЛАЗ БИ БИО БЛОКИРАН!
КРЕЋЕ СЕ, РЕКСЕ! ГУРАЈ!

У ЧАМАЦ! БРЗО!
АЛИ, МОЖЕ ДА ПРИМИ САМО ЧЕТИРИ ОСОБЕ!
СПАДЕ! ПОНЕО САМ И НАША ОДЕЛА!

СРЕЋНО!
НЕ БРИНИТЕ, НАЋИ ЋЕМО СЕ У НАЈБЛИЖОЈ ТРГОВАЧКОЈ СТАНИЦИ НА РЕЦИ!
ЗНАШ, СПАДЕ, КАД САМ КРЕНУО ОНИМ ХОДНИКОМ НИСАМ УОПШТЕ ЗНАО КУДА ЋЕ НАС ОДВЕСТИ!
ДО СКОРОГ ВИЂЕЊА, ДЕЧАЦИ!
А МИ ТИ ВЕРОВАЛИ! ДИВНО!

КРАЈ

ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

?
МОЖЕТЕ Л' ДА МИ ДАТЕ 'ИЉАДАРКУ ЗА ЈЕДНУ КАФУ?

'ИЉАДАРКУ? ЗА КАФУ?
!
АХА! ПА РЕД ЈЕ ВАЉДА ДА СИРОТОМ КЕЛНЕРУ ОСТАВИМ ПРИСТОЈНУ НАПОЈНИЦУ!

ОНДА... ЕВО ТИ ПЕТ СТОЈА, ПЛЕМЕНИТИ ЧОВЕЧЕ!
? ?
ОД СРЦА ХВАЛА!

ШТА? ДАО СИ МУ ПЕТ СТОТИНА?
ДА! СВОЈУ ПОСЛЕДЊУ ПАРУ!

НИСАМ ТЕ ДОСАД ВИДЕО ДА ДАЈЕШ ДРУГИМА!
ТРОНУО СИ МЕ! ПА ТИ ИМАШ ЗЛАТНО СРЦЕ!

ПОЂИ СА МНОМ! ТАКВА ПЛЕМЕНИТОСТ МОРА БИТИ НАГРАЂЕНА!

ХЕЈ, ШЕФЕ! ДОНЕСИ МОМ ПЛЕМЕНИТОМ ПРИЈАТЕЉУ ЈОШ ТУЦЕ СЕНДВИЧА!

ТОЛИКЕ ГОДИНЕ ГА ПОЗНАЈЕМ А НИСАМ ЗНАО КОЛИКО ЈЕ ДОБАР!

НИСАМ ЛОШЕ ПРОШАО! ЗА ПЕТ СТОЈА ПОЈ'О САМ ДВАДЕСЕТ ЧЕТИРИ СЕНДВИЧА!
ПРОТИВ ИНФЛАЦИЈЕ СВАК' СЕ БОРИ НА СВОЈ НАЧИН!
BUD SAGENDORF
1168/17

ОД ОВОГ БРОЈА ■ НА ОВОЈ СТРАНИ ■ НОВА ЗАНИМЉИВА ИГРА ■ ПОЗИВ НА ЦРТАЊЕ ■ ЗА НАЈУСПЕШНИЈЕ РАДОВЕ ■ ПРЕДВИЂЕНО ■ ПРЕКО ХИЉАДУ ВЕЛИКИХ ■ И ■ БЕЗБРОЈ МАЛИХ НАГРАДА ■ НЕ ЗАБОРАВИТЕ ■ НОВА ЗАНИМЉИВА ИГРА ■

РОБИНЗОНИ, ЈАВИТЕ СЕ!

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЂАЧКУ ШТЕДЊУ

ЈОШ НИЈЕ КАСНО — Ако још нисте послали цртеж на такмичење за маскоту ђачке штедње, учините то одмах. Само, прво пажљиво прочитајте ових неколико упутстава. У игри могу учествовати сви ђаци који су штедише код Београдске банке, али и они који то нису лако и брзо могу постати. Са уштеђевином коју имате, то може бити и мања сума, отидите у најближу ББ и на шалтеру ШТЕДЊА добићете књижицу. Као њен власник одмах стичете право да цртате и учествујете у игри са наградама какве Забавник до сада никад није делио!

КО ЋЕ ЛЕПШЕ — Нацртајте на белом папиру величине дописнице амблем за ђачку штедњу и то слободно, онако, како га ви замишљате, обојите га што лепше и шареније умете и залепите на полеђину дописне карте. С друге стране дописнице залепите купон из доњег левог угла ове странице, читко га попуните и одмах пошаљите Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, са назнаком МАСКОТА, најдаље до 30. маја 1974.

33 ПЛУС 1001 — Жири ће међу свим радовима изабрати тридесет и три најуспелија и њиховим ауторима ће припасти прва награда: они ће потпуно бесплатно путовати пуних седам дана јужним Јадраном на моторном једрењаку »Calypso«. Награђени ђаци неће бити само путници већ и чланови посаде! То није крај: биће изабран још 1001 рад а онима који су их нацртали поштар ће донети хит-мајицу с амблемом какав се не може ни у једној радњи купити! Осим тога, сваки ђак који штеди код ББ, добија кад први пут оде на шалтер да уложи или подигне новац неки део [redacted] ку, троут[redacted]

КУПОН 2

(ИМЕ И ПРЕЗИМЕ)

(АДРЕСА)

ВИСИНА У cm | БРОЈ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ ББ

КАПЕТАН ИВО КОВАЧЕВИЋ ПОЗИВА ВАС ДА 7 ДАНА КРСТАРИТЕ ЈАДРАНОМ НА ЈЕДРЕЊАКУ »CALYPSO«. КО ЋЕ БИТИ 33 ЧЛАНА ПОСАДЕ ОДЛУЧИЋЕ ВАШИ ЦРТЕЖИ. УКЉУЧИТЕ СЕ ЈОШ ДАНАС У ИГРУ!

УПОЗНАЈТЕ »CALYPSO«

1. То је моторни једрењак са два јарбола. Површина два главна једра износи 245 m² тако да при повољном ветру старешина стројарнице наређује да се гаси мотор, »Calypso« развија једра и плови.

2. Брод има радар и ехолот — апарат за мерење дубине мора помоћу звука — затим сопствени генератор за добијање електричне енергије.

3. Горе на палуби налази се салон са 40 места, у њему је телевизор, стерео грамофон са плочама и радио. Испред се налази палуба за сунчање. Позади на крми је кухиња а у њој је главни један одличан кувар који једва чека госте и — помоћнике који ће се редом смењивати. У потпалубљу су смештене кабине, двадесет двокреветних кајита с лежајевима на спрат. Свака кабина има лавабо и орман за одело.

4. Посада броји укупно 10 чланова. Капетан »Calypsa« је 29-годишњи Иво Ковачевић, из породице познатог поморца Бартула Ковачевића. Завршио је поморску академију и као официр пловио на прекоокеанским бродовима од Ријеке, преко Суеца до Арабијског полуострва, Кувајта, Бомбаја и Персијског залива. Заповедник је »Calypsa« од 1973.

5. Једрењак плови 4—5 часова дневно и то обично у рано јутро и у касне сате тако да ће преко дана екипи Политикиног забавника и ББ остати више времена за сунчање и купање на плажи коју сами изаберу. Пловидба је терестричка, то значи да се плови обалним морем оријентишући се помоћу навигационих справа, светионика и објеката на копну.

6. На пут се полази 26. јула 1974!

7. У идућем броју: детаљна карта поморског пута који ће прећи 33 робинзона!

ЗА МАЛЕ ДЕТЕКТИВЕ

Перица се вратио из школе и мама му је дала новац да јој купи неке ствари. Додала је још и то да од преосталог новца може себи да купи неку играчку.

Будите мало детектив па најпре пажљиво погледајте свих пет цртежа на којима се налази Перица. Тако ћете уочити коју је играчку и када Перица купио.

ОДГОВОР:

Перица је купио себи лопту и то пре него што је завршио куповину за маму. Наиме, он је као добар рачунџија израчунао колико стају млеко, хлеб, јабуке и новине и да му остаје и за лопту. Купио је прво млеко, затим хлеб, онда лопту и на крају новине.

АУТОБУСИМА УПРАВЉА РАЧУНАР

САОБРАЋАЈ БУДУЋНОСТИ

Чули смо већ за брзе возове и тролејбусе, експресне метрое који се крећу на шинама или ваздушним јастуцима. Сва ова возила будућности имају своје предности, али увек постоји једно „али": ниједно од њих не може да замени аутомобил, једино превозно средство које вас одвезе тачно до одређеног места или довезе пред кућу заједно са пртљагом. Метро, на пример, ма колико био брз и ма колико његова мрежа била разграната не може да стигне до сваке улице, нити да се заустави пред сваком кућом.

Зато стручњаци предлажу нов начин градског саобраћаја који би спајао у себи брзину метроа и „самосталност" аутомобила, такозвани **брзи превоз за појединце** (БПЗП).

Сви велики градови у свету имају густ, пренасељен центар и приградска насеља чија је укупна површина неколико пута већа од површине ужег, градског подручја. Сва предграђа била би повезана кружним системом „пруга" и саобраћај на њима одвијао би се „на позив", слично данашњој такси служби. Возила никад не би била празна, као што се данас понекад догађа са градским аутобусима или тролејбусима. Не треба ни рећи колика је ту уштеда. Ова возила, аутомобили за појединце, мањи комби или мањи аутобуси, биће веома удобни и што је најважније неће дизати буку.

Према предвиђањима стручњака постојала би два основна начина употребе БПЗП, електрични аутомобили којима би човек управљао сам и возила која би се кретала помоћу даљинског управљања. За електричне аутомобиле биће потребна возачка дозвола. Да би користио кола с даљинским управљањем путник ће пешице морати да оде до најближе БПЗП станице. На самој станици налазиће се табла са планом свих станица у предграђу и аутомат за продају карата. У прорез на аутомату који се налази поред имена станице до које жели да оде путник ће убацити новчић (тарифа ће бити јединствена) и добити карту. На пример: Ј 7. То ће бити ознака возила којим ће путник отпутовати.

Ово возило нема одређену пругу јер га електронски рачунар бира на захтев сваког појединца. У тренутку кад новчић упадне у одређени жљеб о томе је аутоматски обавештен електронски рачунар — диспечер који тачно „зна" где се у том тренутку налази које возило. Између свих возила он бира оно које је најближе путнику који га је тражио. У најкраћем могућем року возило се зауставља пред путником. Ако се деси да се у том тренутку у близини не налази ниједно возило рачунар шаље из најближе гараже резервно.

У возилу које стигне можда ће се налазити још који путник који иде у истом правцу. Али, возило ће доћи на позив чак иако других путника за тај правац нема. Путник ће се возити сам у возилу које нема возача јер ће се њиме управљати из даљине. Међутим, ако у возилу које стигло има више путника, ваше ће вас место чекати јер га је аутоматски диспечер резервисао за вас чим сте у аутомат убацили новчић.

Сва возила за приградски саобраћај кретаће се по нарочитој „шини" која води средином траке. Преко те шине ће и добијати енергију потребну за кретање.

За личне аутомобиле мораће се, као што је већ речено, имати дозвола за вожњу. И за та возила постојаће станице где ће путницима увек стајати на располагању више малих електричних аутомобила са два или четири седишта и пртљажником. Поступак за добијање ових возила биће као и код приградских. И у овим станицама налазиће се апарати за продају карата. Приликом узимања карте биће потребно да се означи правац којим путник жели да иде. Само, овде ће цена бити знатно виша. Добијена карта ће се убацивати у прорез на табли са инструментима и оно ће се аутоматски ставити у покрет. Пошто ће ови аутомобили служити за вожњу по улицама у граду брзина ће бити ограничена на 40 километара на час. Све док се аутомобил буде кретао путевима и улицама у којима постоји мрежа за оваква возила путник може да седи скрштених руку: њиме се управља из диспечерског центра. Међутим, кад дође тренутак да аутомобил скрене у улицу где таква мрежа не постоји — о томе га обавештава нарочити сигнал — путник преузима волан и даље вози самостално.

САОБРАЋАЈ БУДУЋНОСТИ

ОЖИЉАК ИЗНАД ОБРВЕ

БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ

Када сам после ослобођења срео професора Воју Миленковића — Шиљу, због кога ме је отац могао убити, искрено сам му се обрадовао.

Већ од почетка школске године наш разредни старешина Воја Миленковић-Шиља добро нас је притегао па смо на првом полугодишту имали најбољи успех међу петим разредима тадашње, предратне, гимназије у Ћуприји. Разредни старешина нам је иначе предавао математику, ми смо га волели и бојали га се. Једино, међу собом смо га звали Шиља јер је био висок и незграпан, са дугачким црним брковима које је стално сукао.

Једном, негде у марту 1939. године, писали смо трећи писмени задатак из математике. Ја сам седео у претпоследњој клупи у средњем реду и предано радио задатке. У учионици је владала тишина кад изненада неко тако снажно кину да сам се готово уплашио.

— Шиц! Шиц, мацо! — подвикнуо сам несвесно не дижући поглед са задатка.

У следећем тренутку кроз учионицу је прострујао прво шапат па пригушен смех. Кад сам се пренуо, приметио сам да ме другови значајно загледају. Шиља је стајао поред свог стола и љутито нас меркао. Држао је марамицу на носу и ја сам тек тада схватио шта сам учинио.

Испред очевог опасача једини излаз је био — кроз стаклена врата.

УЗАЛУД САМ МОЛИО

— Ко је то рекао?! — упитао је професор.

У учионици тајац. Сви се праве невешти и, тобоже, журе да заврше задатке а и ја сагао главу па не смем ни да се померим.

— Ко је то рекао?! — упитао је Шиља још строжим гласом. — Ако се сам не јави, тражићу од наставничког већа да казни цело одељење!

Уто је зазвонило и ја сам се понадао да ћу се извући, али, Шиља је одлучио да ствар истера до крај — не миче се. Тишина је постајала све мучнија: ђаци почели да се врпоље, мене издаје стрпљење. Решио сам да признам па шта буде.

— Професоре, — прошапутао сам — ја сам оно рекао. Нисам хтео . . .

По изразу Шиљиног лица у том тренутку мислио сам да ће ме згромити, али он је дао знак осталима да изиђу и нас двојица смо остали сами у учионици.

— Тако, Андрејевићу?! — почео је. — Кад ти отац чује како се владаш у школи, неће се обрадовати!

Мени се смрачи. Молио сам да оцу ништа не говори, али он, видевши да ме је погодио у слабу тачку, по купи своје ствари и оде.

Можда зато што је радио као полицајац, мој отац је био веома строг и ја сам се његових батина бојао више него ичег на свету. Зато сам пожурио кући с тегобом на срцу. На велико изненађење моје мајке, нисам отишао да се играм већ сам се попео на кош у авлији и прихватио књигу. Читао сам гласно неку песмицу, али мислима сам био одсутан.

САКРИВЕН У СТАЈИ

Било је око три сата по подне кад сам видео оца како улази у авлију. Наставио сам да читам покушавајући да не мислим на њега кад ето мајке.

— Милане, зове те отац! Милане, чујеш ли?

Пет пара нисам давао на дозивање. Правио сам се да не чујем све док се отац није појавио.

— Силазиии! — наредио је.

Бојажљиво сам кренуо према мердевинама и пре него што сам се спустио на земљу отац ме је зграбио за уво.

— Тако ти професору? Зар те зато шаљем у школу?! — викнуо је вукући ме за уво и уврћући га. Бол је био неиздржив, морао сам да се браним па сам се истргао из очевих руку и јурнуо кроз двориште, али нисам могао далеко. Отац је зграбио мотку којом је мајка подупирала конопац за веш па за мном. Пумпа иза које сам стајао била ми је слаб заклон: отац ме мотком закачио по рукама и раменима. Зарикао сам као во што је било кобно за мене. Отац ме је због срамоте од комшилука брзо савладао и повео у кућу. Знао сам да је сад на реду опасач и нисам се преварио. Тата је прво закључао врата а онда полако скинуо широки кожни опасач и навалио на мене.

— Научићу ја тебе како се влада у школи! — викао је и ударао као луд. Ја сам облетао око стола, скакао по кревету, али очев опасач ме је свуда стизао. У јурњави зачако сам неколико тањира са стола и они су се уз звекет просули по поду. Овог пута каиш ме је закачио преко уста, из усана је потекла крв. Као миш ухваћен у клопку тражио сам излаз. Врата су била закључана, али, на срећу, стаклена. Под тежином мога тела стакло је запраштало, пролаз је био слободан.

Кад сам се докопао дворишта, потрчао сам према стаји и сакрио се у њој. Плачући, у почетку сам проклињао и оца и професора, а онда сам прекоревао себе. Јесте, згрешио сам, али отац није морао толико да ме туче. Тако сам се мало-помало „охладио" и почео да дремам док није дошла мајка да ме одведе кући. Док ми је прала лице од сасушене крви и суза, тужно је уздисала.

КАО ЈЕДНООКИ ЦЕК

Рано следећег јутра отац је повукао мој јорган и кратко рекао:

— Обавезно у школу и немој да ти је језик гладак!

После онаквих батина ни сам ни помишљао на нешто због чега би ме снашло зло, али решио сам да не идем у школу пре почетка наставе. Нисам смео јер сам био модар као „шљива ранка".

Са фластером на левом оку, искривљеним наочарима на којима је недостајало лево стакло, завијеном руком и изгребаним лицем закуцао сам у осам сати на врата учионице. Затим сам скинуо с главе капу на којој је била ознака V-1 и полако се ушуњао унутра.

Час математике на тренутак је прекинут. Док сам као кип стајао поред врата, и ђаци и професор Шиља су ме гледали сажаљиво. А онда се неочекивано разлегао аплауз па општи смех. Збуњен, и ја сам покушао да се насмешим али осетио сам бол и из изранављене усне потекла је крв. Заплакао сам и отрчао на место.

Кад сам после ослобођења у Београду срео професора Миленковића, искрено сам му се обрадовао.

— Још се види! — рекао је сетно док смо касније седели уз чашицу и показао на ожиљак изнад моје леве обрве.

Милан Андрејевић,
радник службе ДК,
Ћуприја

(Хонорар: 250 дин.)

Дан BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

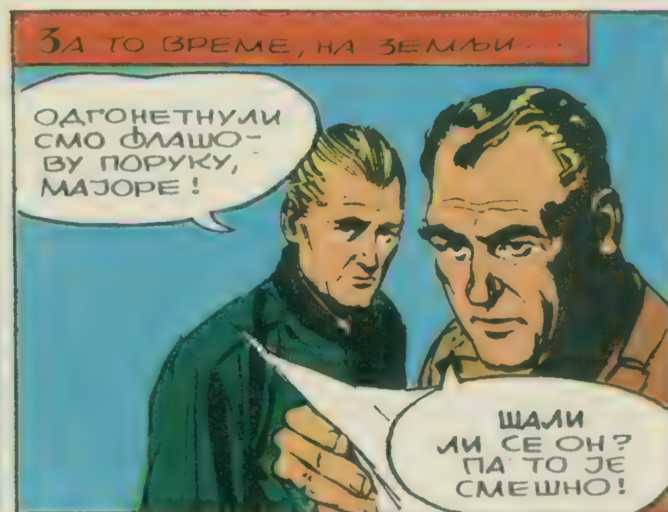

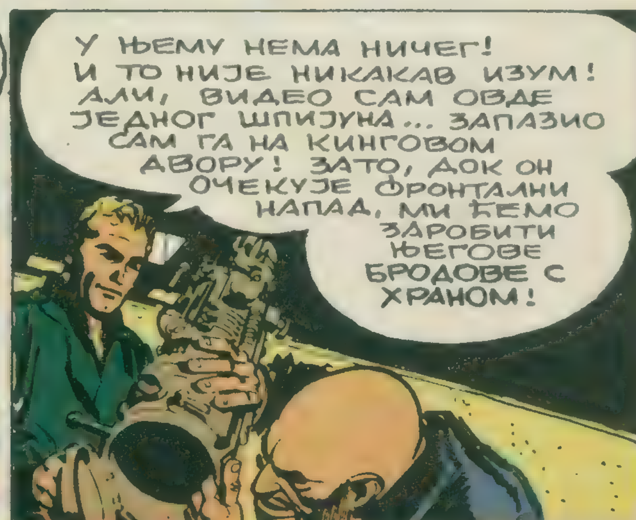

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ОБРАЧУН У САРГАСУ!

желите ли албум KOLOY'S морнарице?

ПОПУНИТЕ ДОЊУ НАРУЏБЕНИЦУ И МИ ЋЕМО ВАМ АЛБУМ ПОСЛАТИ ПОУЗЕЋЕМ, TJ. ПОШТАР ЋЕ ВАМ ДОНЕТИ АЛБУМ И ВИ ЋЕТЕ МУ АЛБУМ ПЛАТИТИ. ЦЕНА АЛБУМА KOLOY'S МОРНАРИЦА: 10,30 ДИНАРА ОДЈЕДНОМ МОЖЕТЕ ПОРУЧИТИ ВИШЕ АЛБУМА.

Kolinska Љубљана

НАРУЏБЕНИЦА

Молим да ми пошаљете поузећем албум морнарица по цени од дин. 10,30 за комад.

(Укупно ми пошаљите ____________ албума по горњој цени.)

Адреса: ____________

Име и презиме ____________

Пошт. број и место ____________

Улица ____________

Попуните писаћом машином или великим штампаним словима! Пошаљите на адресу: KOLOY'S МОРНАРИЦА, 61111 Љубљана, п. п. 8

____
Потпис

ШЕМА ВЕЛИКОГ ЛОВА НА БИЗОНЕ. — **A** — ограђен простор и **B** — улаз. Индијанско село **D** налази се заклоњено иза брежуљака **C**. Мушкарци и жене из племена праве живи зид **G** и плаше бизоне **F**. Ловци на коњима нагоне бизоне у полукружну ограду **H**. Чим бизони уђу у постављену заседу Индијанац-осматрач даје знак, ограда се затвара и настаје покољ.

За све Индијанце бизон је представљао не само извор живота, он је био „сам живот", симбол божанства и моћи. Од убијеног бизона није се бацало ништа: сваки његов део могао је искористити за исхрану или као за израду предмета неопходних за живот и опстанак. Цртежи на овим двема странама представљају шта су све Индијанци добијали од бизона.

МЕСО. — 1) сирово месо, **2)** језик, **3)** месо сушено на сунцу, **4)** сушено месо и истуцано и помешано са масноћом и дивљим бобицама од којих је прављена нека врста кобасица (цртеж **19б**). **КОЖА. — 5)** шатор за становање, такозвани типи, начињен од 18 до 20 бизонових кожа **5б)** колиба за знојење (нека врста сауне), **6)** постеља, **7)** кожа с ликовним календаром племена Сијукса, **8)** шарена ратничка кошуља украшена ресама, **9)** штитник за ногу, **10)** одећа Сијукса, **11)** крзнени шлем са роговима бизона, **12)** мокасине украшене ресама и перлама, **13)** штит од сирове коже (Дакота) **14)** штит, **15)** добош, **16)** седло чији је дрвени костур пресвучен сировом кожом, **17)** кану племена Мандан, **18)** ласо. **ЖЕЛУДАЦ. — 19)** суд **(18б)** Индијанци су бизонова црева чистили и јели сирова или су их користили као омотач за кобасице зване пемикан. **20)** велики судови. **21)** звечка **ЖИ-**

ЛЕ. — **22)** жиле су коришћене као конац, **23)** тетиве за лукове, ужад. **КОСТИ.** — **24)** лобања се употребљавала при обредној игри сунца, **25)** ашов од плећке бизона, **26)** струг, **27)** и **28)** стругалице, **29)** нож, **30)** врхови стрела, **30б)** држаља бича, **31)** шило, **32)** шило у футроли, **33)** оштар нож за сечење шибља. Од костију су се правиле још пиштаљке и музички инструменти. **РОГОВИ.** — **34)** кашике; рогови за барут и лекови, **35)** лук. Од рогова су прављени и украси на глави врача. **ПАПЦИ.** — Од папака је прављен лепак и разни украси. **ДЛАКА.** — Такође је коришћена за израду ужади и **36)** украса. **БАЛЕГА.** — осушена **37)** служила је као гориво јер није било дрвета.

БРЗИ КОЈОТ СПАСАВА БИЗОНЕ

Први писани подаци о бизону или такозваном „мексичком бику" потичу из 1521. године. Записао их је један од 700 војника шпанског освајача Кортеса који је 1519. године заробио последњег астечког цара Монтесума II и уништио његово царство.

У његовим записима стоји: „У једном зверињаку на двору цара Монтесуме видели смо највећу реткост на свету: била је то изненађујућа мешавина разних животиња. Има грбу на леђима, слабе бокове, дугачак реп, лављу гриву, рогове као у бика и његову суровост"

Према мишљењу природњака Гаретсона око педесет милиона ових животиња лутало је у оно време потада непознатим територијама северно од Мексика до Канаде.

И у записима неког Коронада из 1542. године стоји да је он у равницама далеког запада видео „толико крава да их ни избројати није могао". И кад је једног дана стигао у један индијански логор видео је да Индијанци једу ове животиње.

РЕКОРД БУФАЛА БИЛА

Бизон, или како га још зову буфало, највећа је животиња америчког континента. Пре доласка белог човека на овај континент била је то и најбројнија животиња на свету. Претпоставља се да их је почетком 17. века само у Северној Америци било преко педесет милиона. Први досељеници били су задивљени огромним бројем буфала. Тако, на пример неки пуковник Доџ пише да је видео крдо буфала које се протезало на преко 40 километара. Кретало се као море све докле год је поглед допирао. Кад је крдо загазило у Мисури да се купа, чамци данима нису могли да плове јер је цела река на дужини од неколико десетина километара била закрчена.

Бизон је дуго представљао најважнији извор снабдевања Америке месом, мада се сматра да је мање од једне трећине буфала убијено из стварне потребе. Убијали су их из разоноде, затим због коже и језика, који је сматран за деликатес и, на крају, због костију. Бели човек продирао је све даље на запад, градио железнице и потискивао бизоне из њихове постојбине. Године 1872. 1873. и 1874. убијано је просечно по 50.000 бизона дневно. Ловце бизона сматрали су у оно време нарочитом врстом људи. Да би био цењен, сваки мушки становник Дивљег запада морао је да убије бар хиљаду бизона годишње. Један од најбољих ловаца тог времена Сам Кар убијао је и по 35 до 40 бизона у току само једног дана. Приређиване су и праве хајке на бизоне. Тако је у једној таквој хајци, која је организована за време изградње Пацифичке пруге, кад је и страдало највише бизона, учествовао и познати ловац Вилијем Коди. Он је тада, и то за опкладу, само за осам часова убио 69 бизона. За тај „подвиг" добио је за оно време огромну награду од 500 долара и стекао надимак „Буфало Бил".

Пошто је пруга изграђена, убијање бизона настављено је из спорта. Постала је мода да се виђенији људи и страни гости воде у лов на „последњег буфала"

Ускоро тамо где су некад слободно јурила крда ових огромних животиња могле су се видети само њихове кости

И да није било Индијанца по имену Брзи Којот, који је успео да улови жива два млада бика и две јунице и створи крдо које је откупила држава Монтана и створила велики резерват бизона, ове животиње би потпуно нестале. Касније су подигнути ранчеви бизона у Небраски, Оклахоми, Јужној Дакоти, Јелоустонском парку и на Аљасци. И поред свих напора данас у целој Америци има свега око пет хиљада бизона

ЛИЧНА КАРТА БИЗОНА

Бизон је један од највећих сисара на Земљи. Одрастао мужјак дугачак је до 3,5 метра, висок 190 сантиметара а просечно тежак једну тону. Има веома развијен грудни део, изражену коштану грбу на леђима, краће рогове, вунасту „браду" и густо крзно које покаткад допире до земље. Просечан век бизона је 30 година. У бесном трку може да достигне брзину од 55 километара на час. Женка је много мања.

Широка глава са кратким роговима толико је снажна да може да понесе јахача и коња и носи их сто метара. Бизон слабо види али су му слух и њух изванредни тако да може да осети или чује човека и на даљини од неколико стотина метара. Изузетно је храбар, понекад страшнији и од самог гризлија. Кад женка брани своје теле претвара се у најдивљију и најкрволочнију животињу. Бизон обично не напада човека али ако му се овај нађе на путу — изгазиће га.

Некада су бизони живели у читавој Северној Америци док се данас могу наћи само у резерватима и — зоолошким вртовима.

мање сладак од других бомбона

- јединиی произвођач у југославији!
- јединствен технолошки поступак у свету!

INDUSTRIJA ČOKOLADE I BOMBONA SUBOTICA

Политикин Забавник
ГАЗМЕНД ПАЛАСКА
Млади студент из Приштине Газменд Паласка свакако је најистакнутији певач забавне музике са Косова. Већ неколико година његова популарност стално расте и није чудо што је радо виђен гост на многим фестивалима широм наше земље (Приштина, Суботица, Опатија итд).
Снимио: М. Вучићевић

Фантастична прича

ЂАНИ РОДАРИ

Професор Терибилис или смрт Јулија Цезара

КОЛИКО ЈЕ БИЛА ДУГАЧКА КАСИЈЕВА БРАДА, КАКО ЈЕ БИО ОДЕВЕН ИЗДАЈНИК БРУТ, КОЈИ ЈЕ БРОЈ ЦИПЕЛА НОСИЛА ЦЕЗАРОВА ЖЕНА — СВЕ ЈЕ ТО ЗАНИМАЛО СТРАШНОГ ИСТОРИЧАРА.

Професор Терибилис (илити Грозни) данас је био виши од свог обичног раста. То се с њим често дешавало у дане кад прозива. Ученици су већ научили да без мерења тачно одреде његов раст: охо, порастао је бар четврт метра! Чак су му се испод мрких панталона виделе љубичасте чарапе а изнад њих мала бела бразготина.

— Ево, сад ће да почне — шапутали су. — Данас је требало киднути с његовог часа.

На табли

Професор Терибилис листа свој нотес и мрмља:

— Данас сам вас окупио да бих од вас ишчупао истину и зато ниједан неће одавде изићи ни жив ни мртав док је не дознам. Јасно? Дакле... да видимо списак окривљених... Албани, Алберти, Албини, Албони, Албучи... Хм... добро... нека буде Цурлети.

Ученик Цурлети, последњи на списку, грчевито се хвата за клупу као да жели да избегне судбину. На крају ипак устаје, сасвим полако, и заплићући ногама иде према табли. Професор Терибилис пробија га својим убиственим погледом.

— Драги Цурлети, захтевам истину вашег добра ради. Уколико је пре добијем утолико ћете пре бити слободни. Знате већ да имам начина да вам одрешим језик. Зато одговарајте брзо и ништа не кријући: када је, ко, где и зашто убио Јулија Цезара? Кажите такође како је у то време био одевен Брут, колико је била дугачка Касијева брада, где се у тренутку убиства налазио Марк Антоније. Реците још који је број ципела носила Цезарова жена и колико је новца потрошила тог јутра на пијаци.

Пред том лавином питања ученик Цурлети је почео да се повија, али Терибилис је био неумољив.

— Говорите! — виче и наочиглед израста за још пет сантиметара.

— Не сећам се... — муца Цурлети.

— Наравно! Уверен сам да се не сећате ни да ли је томе присуствовао Цицерон, да ли је носио сунцобран или апарат за појачање слуха, да ли је дошао кочијом или таксијем...

— Не сећам се... — поново муца Цурлети али већ помало долази себи. Осећа подршку осталих ученика који га, видећи с коликом храброшћу одолева насртајима инквизитора, бодре знацима. Он нагло подиже главу и виче:

— Од мене нећете чути ни речи!

Ученици аплаудирају.

— Тишина — виче Тербилис — иначе ћу вас све оборити на матури.

23 или 24?

У том тренутку Цурлети паде у несвест. Терибилис зове служитеља и овај излива на несрећника ведро воде. Цурлети отвара очи и жедно лиже капи.

— Небеса. Па вода је слана...

— Доста — грми Терибилис.

У том тренутку диже се ученик Цурлини.

— Професоре, ја ћу говорити — прозбори у муклој тишини.

— Најзад! — са олакшањем уздахну професор. — Најзад ће ми неко све рећи.

Ђаци су премрли. Ко зна шта је све у стању да каже тај Цурлини.

— Јулије Цезар — говори он претварајући се да црвени од нелагодности. — Јулије Цезар је преминуо пошто је задобио двадесет и четири ударца ножем.

Професор Терибилис толико је избезумљен да ни уста не може да отвори. Раст му се у тренутку смањују за неколико дециметара.

— Како? — шапуће. — Зар их није било двадесет три?

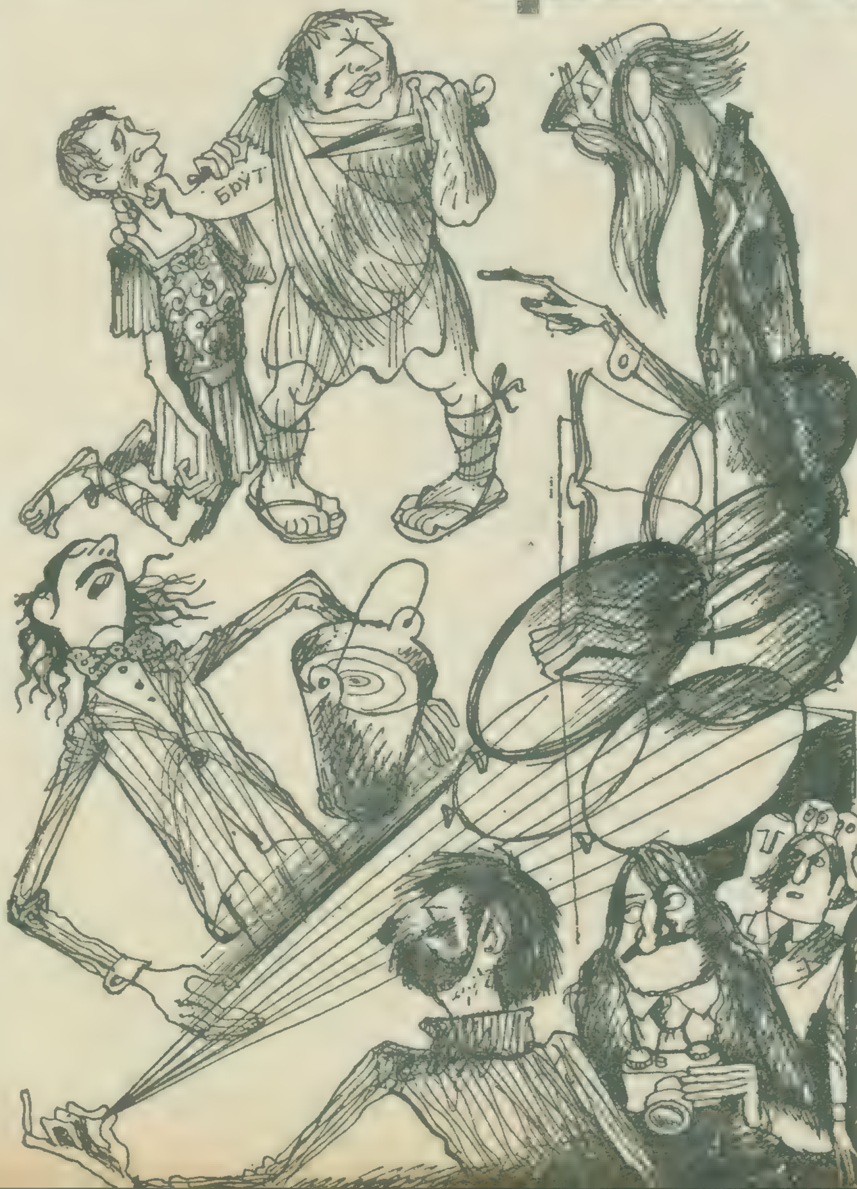
— Двадесет четири, професоре — без колебања понавља Цурлини.

— Али ја имам доказе — бесни Терибилис. — Ја имам при руци оду нашег прослављеног поете у којој описује преживљавање. Помпејеве статуе у тренутку кад је Цезар пао погођен ножем завереника. Ево тачног цитата:

„Непомични мермерни Помпеј
Шапташе нечујно: „Ах, зликовци!
Он је рањен. Боже! Погледај,
Видиш ли? Цезар, двадесет и три..."

Али, ученици су, схвативши игру, подржали Цурлинија углас вичући:

— Двадесет четири, двадесет четири!

Терибилиса су спопале муке сумње. Од тога се толико смањио да је сад био нижи од професорке математике. Да, чело му је сад у истој равни с катедром и да би видео ученике мора да се диже на прсте.

Алберти, златно срце

Тај призор није могао а да не дирне златно срце ученика Албертија о коме сви говоре да би заслужио награду за доброту, ако би таква постојала.

— Професоре — кратко проговори он — тврдња Помпејеве статуе може се лако проверити. Довољно је да организујемо екскурзију у антички Рим, присуствујемо Цезаровом убиству и сами пребројимо његове ране.

Терибилис се одмах ухватио за тај ленгер наде. Истог тренутка позвао је телефоном агенцију „Хроно-тур" и већ после неколико тренутака читав разред се укрцао у времеплов. Пилот је подесио инструмент на март 44. године пре наше ере. Машина их је, не осећајући никакво трење ни у ваздуху ни у води, пренела кроз векове и милениjуме и однела право међу гомилу окупљену испред Сената где се већ очекивао долазак сенатора.

— А је ли Јулије Цезар већ дошао? — запита Терибилис неког незнанца кога су његови другови називали Каем. Овај га није разумео и зато запита свог пријатеља.

— Шта је овом чудаку?

Терибилис се тад сети да су у античком Риму сви говорили латин

ски и зато понови своје питање на латинском.

— Откуда ли су дошли ови неотесанци? Дошли су у Рим а нису се потрудили да науче ниједну римску реч — рече један од Каемових другова.

Очигледно, школски латински уопште није погодан за разговор с античким Римљанима. Није помогао ни милански дијалект. Ученици су му се већ отворено подсмевали. Сви сем једног. Цурлини је забринут, слагао је да би спасао Цурлетија а сад ће сви дознати да је ипак било свега двадесет три ударца ножем. Шта да ради? Терибилис је нацртао у својој бележници двадесет четири круга и држи у руци спремну оловку. За сваки удар ножем прецртаће један кружић. А Мамбрети, познати шаљивџија, надувао је двадесет четири балона с намером да за сваки ударац ножем прободе по један и да звук њиховог пуцња ухвати на магнетофон. Зубрили је понео са собом јапански минијатурни транзисторски рачунар. Брагули је спремио кино-камеру с двојним филтером и телеобјективом да би читаву екскрузију снимио у боји.

„Шта да радимо?" — мисли Цурлини.

Туристи у историји

У том тренутку на сцену је нахрупила група америчких туриста. Кикоћу се, жваћу жвакаћу гуму. Туристи дижу толику галаму да су потпуно загушили чак и трубу која најављује Цезаров долазак. Изненада стиже и италијанска телевизијска екипа. Она намерава да снима документарни филм за рекламирање кухињских ножева. Режисер одмах почиње да распоређује присутне.

— Хеј ви тамо, ви завереници, помакните се мало лево!

Преводилац преводи његова упутства на староримски језик. Један од сенатора се гура кроз гомилу да би доспео у први кадар и маше руком: „Ћао, ћао!" Јулију Цезару све је то већ дојадило али он ту више ништа не може да учини. Он ту више није главни. Режисер наређује да Цезара мало напудеришу да му лице не би сувише блештало. Догађаји сад почињу брже да се одвијају. Завереници грабе ножеве и наносе Цезару смртоносне ударце. Али, режисер није задовољан.

— Стоп! Стоп! Много сте се збили. Не види се како му лије крв. Све из почетка!

— Што је ово досадно — гунђа Мамбрети. — Узалуд сам упропастио тринаест балончића.

— Пази, снима се! — виче неко. — Смрт Јулија Цезара. Дубл два.

— Почињемо — наређује режисер.

Завереници поново ударају. И опет је сцена покварена јер је неки амерички туриста испљунуо пред самог Цезара жвакаћу гуму. Брут се оклизнуо на њу и пао пред ноге некој позамашној госпи из Филаделфије која се толико уплашила да јој је из руке испала ташна. Све је требало поново почети од самог почетка.

— Нека ђаво све носи! — гунђа Цурлини.

И дугме је важно

Али, његовим мукама изненада долази крај. Разред у пуном саставу мора назад у времеплов да би се вратио у XX век.

— То је безобразлук! — виче професор Терибилис.

— Није то никакав безобразлук — одговара пилот. — Ви сте закључили уговор за лет кроз време на један час и тај час је истекао. Моја компанија није крива ако ви за то време нисте видели све оно што сте желели. Тражите одштету од телевизије. Ипак, да бих вам показао колико смо солидна фирма и колико се трудимо да задовољимо своје муштерије, као неку врсту поклона вама и вашим ђацима, ја ћу се времепловом а по налогу „Хроно-тура", задржати пет минута у средњем веку да бисте могли да присуствујете проналажењу дугмета.

— Дугмета? — запрепасти се Терибилис. — Нудите нам дугме уместо убиства Јулија Цезара? Шта је нама стало до дугмета?

— Дугмад ипак имају велику улогу — мирно му објасни пилот. — Кад не бисте имали дугмад, ветар би вам однео пешеве капута а панталоне би вам спале.

— Доста трабуњања — прекину га Терибилис. — Вратите нас у наше време.

— С највећим задовољством — одговори пилот. — Бар ћу раније да завршим посао па ћу моћи да се обријем пре но што одем у биоскоп.

— А шта ћете да гледате? — запита један од ученика.

— Фантомас — се наљутио.

— Сјајно! — повикаше ученици углас. — Професоре, хајдемо и ми с њим у биоскоп.

Терибилис је у страховитој дилеми. Од јутра му све иде наопако. Пропао му је час, ни са одласком у стари век није имао више среће. Зашто се све то догодило? Можда ће у полутами биоскопске сале моћи о свему мирно да раумисли и нађе одговор.

— Добро — уздахну. — Идемо на „Фантомаса".

Цурлети и Цурлини се загрлише. Остали урлају од одушевљења. Алберти, златно срце, кришом избацује из времеплова ловачки нож и то у тренутку кад прелазе границу која дели деветнаести век од двадесетог. Намеравао је да тим ножем зада Цезару двадесет четврту рану да се не би открила Цурлинијева лаж. Да, Алберти је заиста силан момак и заслужио би награду за доброту, ако би таква награда постојала.

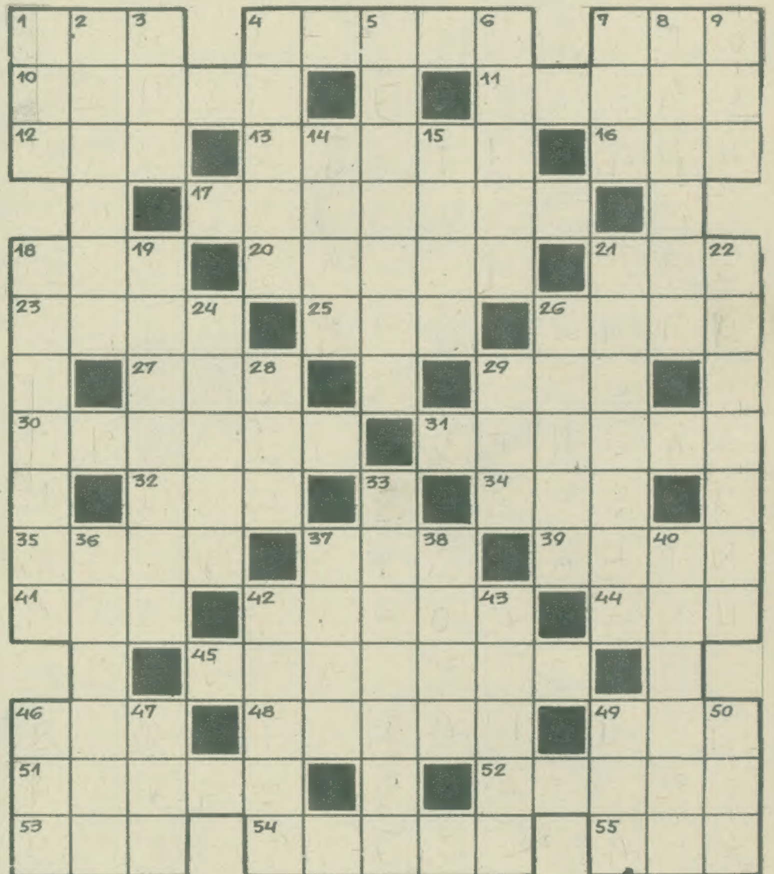
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) усамљен, 4) острво на Јадрану, 7) име карикатуристе Рајзингера, 10) роман Ф. М. Достојевског, 11) река која протиче кроз Рим, 12) јужно воће, 13) јадни, 16) старојудејски цар, 17) главни град Либије, 18) птица певачица, 20) просторија, 21) гнев, јарост, 23) посуда за туцање, ситњење, 25) дужи временски период, 26) топовска приколица, 27) спортска торба, 29) град у Западној Немачкој, 30) северноамерички ловац дивљачи са скупоценим крзном, 31) део дрвета (мн.), 32) птица тркачица, 34) мера за површину (мн.), 35) течност која се излучује из организма путем бубрега, 37) Радио-телевизија Београд (скр.), 39) стари Словени, 41) производ пчела, 42) правило, пропис (грч.), 44) скраћеница за: орнаментика, 45) спектар боја, 46) тропска змија, 48) румунска атлетичарка (Јоланда), 49) други, остали, 51) учесник сињских игара, 52) холивудски глумац и играч (Фред), 53) део кухињског намештаја, 54) хемијски гас, 55) врста папагаја.

УСПРАВНО:

1) мушки потомак, 2) наш писац реалист (Паја Марковић), 3) тишина, 4) оскудно, 5) звер из реда мачака, 6) хунски војсковођа („Бич божји"), 7) и један и други, 8) прекидач, 9) прави час (лат.), 14) део купатила, 15) шпански сликар (Франциско), 18) римски војни логор, 19) припадник старог племена у Персији, 21) дечак (итал.), 22) замена шећера, 24) напетост, напрегнутост, 26) женско име, 28) уређена речна обала, 29) румунски фудбалски клуб (Арад), 33) изучавалац порекла народа, 36) бес, срџба, 37) древни плугови, 38) набор на лицу, 40) спортски учитељ, 42) змија отровница, 43) део пушке, 46) мушки певачки глас, 47) погодбени везник, 49) наша прва филмска глумица (Рина), 50) богиња беса код Римљана.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) исток, 6) откос, 11) сталак, 13) област, 14) прса, 15) Раб, 17) Омар, 18) рат, 19) мираз, 21) Ака, 22) ах, 23) база, 24) ас, 26) аж, в, 27) мула, 28) слап, а, 30) алиби, 32) тротоар, 34) ала, 35) гонг, 36) ШТ, 37) во, 38) црта, 39) сто, 40) мастило, 42) слама, а, 44) Того, 45) атар, У, 46) Ср, 48) ПЛ, 49) Иран, 50) „ТТ", 51) тим, 53) аутор, 55) гро, 56) Ибар, 58) Арам, 60) карика, 62) антика, 64) среда, 65) загат.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ" Миродуб Лазаревић.

Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Зкг 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711.

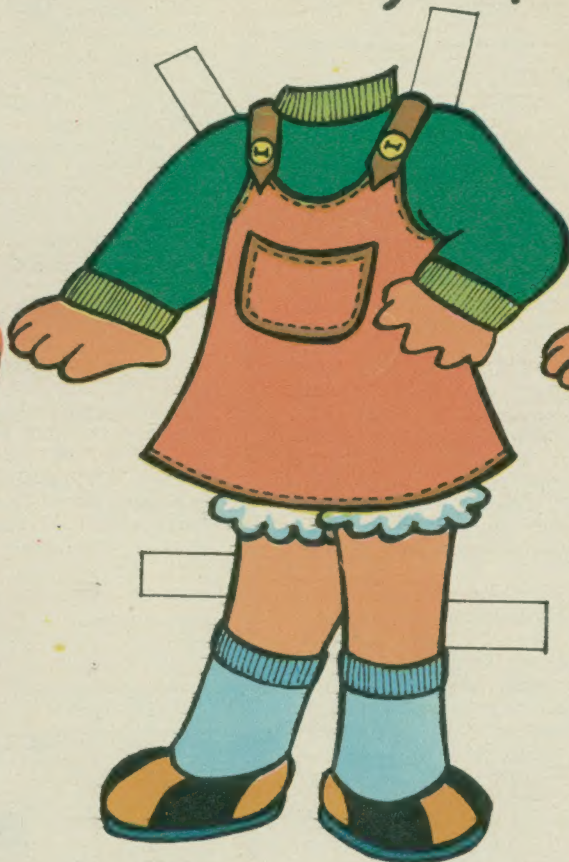
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ДЕНИС И МАРГАРЕТА
ДОК ЦВЕЋЕ ЦВЕТА

МОДЕЛ „АХ!"

ХАЉИНА ЗА ИГРАЊАЦ

ЕЛЕГАНТНИ ПОКЛОПАЦ ЗА ГЛАВУ

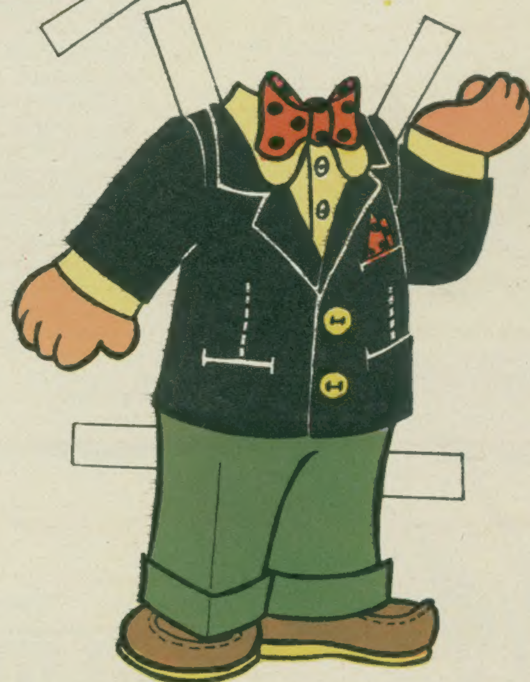
МАРГАРЕТИН ШЕШИР СНОВА

КОМПЛЕТ ЗА ПЕСАК

МОДЕЛ „ЈАОЈ!"

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавниче,

АНДЕРСЕН УМЕСТО БАКЕ

Желела бих да сазнам нешто више о чувеном писцу бајки Хансу Кристијану Андерсену.

Стана Симовић, Ваљево

Многи дечаци и девојчице широм света одрасли су читајући бајке које није писао народ већ један писац, славни Андерсен. И данас, кад деци, а и одраслима, „бајке" приповедају телевизија и филмови, Ханс Кристијан Андерсен, приповедач и песник чије су књиге многима у детињству замењивале баку или летећи ћилим, остао је и једнако драг и увек радо читан као и пре сто година!

Андерсен је рођен 1805. године у Данској. Како је био син сиромашног обућара, детињство је провео у беди, препуштен сам себи и својој машти. Кад је имао четрнаест година одлази у Копенхаген и тек тада полази у школу. Немирног духа и желећи да види непознато и ново, Андерсен много путује по Европи и Америци. Године 1827. објављује своју прву приповетку а затим путопис „Пешице од канала Холмен до источне тачке Амагу". Иако је писао и лирске песме, мелодраме и романе, Андерсен је свој прави израз нашао у бајкама, за које брзо добија многа признања и стиче славу широм света.

Наглашавајући у бајкама човекољубље и мудрост, борбу добра и зла, и казујући све то осећањем песника и човека који је загледан у нецрпне лепоте света, Ханс Кристијан Андерсен је сигурно међу најомиљенијим писцима не само код деце већ и одраслих. А цео век од Андерсенове смрти (умро је 1875. у Копенхагену) није „избледео" његове бајке нити их удаљио од деце која расту у доба летова на Месец и атомских печурки.

НА НЕБУ ШАРЕНИ ЛУК

Волела бих да знам како настаје дуга.

Снежана Анђелковић, Ниш

Дуга је лук спектралних боја (црвена, наранџаста, жута, зелена, плава, тамноплава и љубичаста) која се јавља на супротној страни од Сунца. Настаје преламањем Сунчевих зрака кроз кишне капи које имају улогу оптичких призми. Ову занимљиву и лепу природну појаву први су објаснили Декарт и Њутн.

У многим народима још су жива веровања везана за дугу. Тако се у

Босни верује да је дуга аждаја која пије воду. Ипак, најраширеније је веровање да ће проласком испод дуге мушко постати женско, а женско мушко. Поред овог веровања, у неким нашим крајевима верује се да дуга предсказује каква ће бити летина. Свака боја у дуги значи одређену врсту плода, на пример, жута — жита, црвена — вино, плава — шљиве, зелена — траву или маслине. Према томе које боје има највише, одређује се шта ће у тој години најбоље родити.

РИБОЛОВ ИЗ КЊИГЕ

Хтео бих да набавим књигу о спортском риболову на реци, али не знам на коју адресу да се обратим. Молим те да ми помогнеш.

Павле Јаковљевић, В. Лешница

Код нас има мало литературе о спортском риболову. Ипак, у Београду се могу набавити две добре књиге о овом омиљеном спорту и хобију. Прва се и зове „Спортски риболов" а написао ју је W. Zeiske. Другу је написао Јован Петровић

и зове се „Лов пастрмке и липљана". У њој се, дакле, говори само о лову на ове две познате и племените врсте рибе. Цена прве књиге је 25, а друге 35 динара. Начин куповине је једноставан: на дописници напишите коју књигу желите, своју пуну адресу и пошаљите је на адресу: „Спортска књига", Македонска 19, 11000 Београд. Цену књиге или књига платићете поштару кад вам је донесе.

БАЊАЛУЧКИ РУКОМЕТАШИ

Молим те да у Малој пошти објавиш адресе Арсланагића, Поповића и Рађеновића, чланова наше рукометне репрезентације и бањалучког „Борца".

Мирјана Симић, Бајина Башта

Арсланагићу, Поповићу и Рађеновићу можете писати на заједничку адресу, то јест на адресу њиховог клуба. Дакле, **Р. К. „Борац", 78.000 Бања Лука.**

АДРЕСА КОШАРКАША »ПАРТИЗАНА«

Желео бих да сазнам адресу Кошаркашког клуба „Партизан".

Љубиша Лаптошевић, Прибој

Адреса Кошаркашког клуба „Партизан" је Војводе Степе 54, 11000 Београд, телефони 320-730 и 327-980.

НОВЧИЋ ЗА НОВЧИЋ

Имам збирку старих и данашњих новчића са три континента, из двадесетак земаља, и желим их размењивати са читаоцима „Политикиног забавника". Сви заинтересовани могу да се јаве на адресу: **Жељко Томић, село Балтићи, 71350 Соколац код Сарајева.**

ЗА ФИЛАТЕЛИСТЕ

Хоби ми је филателија па те молим да објавиш адресу Савеза филателиста Србије.

Бранимир Ђорђевић, Рума

Адреса коју тражите је: Савез филателиста Србије, Сремска 6, телефон 628-431.

ПРОДАЈЕМ СТАРЕ ЗАБАВНИКЕ!

Продајем Забавнике од броја 836 до броја 1136 и укоричени комплет из 1959. и 1960. године. Они читаоци Забавника који желе да купе ове бројеве и комплете могу да се јаве на адресу: НЕБОЈША ЈЕРЕМИЋ, *Рисанска 10, 11000* БЕОГРАД.

WALT DISNEY
МИКИ

ШТО САМ УМОРАН... ПРИЛЕЋИ ЋУ МАЛЧИЦЕ!

АХХ... З

ЗВРРР!
ОВО ЈЕ БИЛО МАЊЕ ОД МАЛЧИ-ЦЕ!

МИКИ, МОЈ ФРИЖИДЕР НЕ РАДИ...

ДОНЕЋУ СМРЗНУТУ ХРАНУ КОД ТЕБЕ!
КЛИК!
АЛИ...

МИНИ! МОЈ ФРИЖИДЕР ЈЕ ПУН! ДА ОДЕМО ДО ШИЉЕ!
Copyright © 1974
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

СРЕЋА ШТО ЈЕ ОСТАВИО ОТКЉУЧАНА ВРАТА!
И СРЕЋА ШТО МУ ЈЕ ФРИЗ ПОТПУНО ПРАЗАН!

МОЖДА ЈЕ ТРЕБАЛО ДА МУ ОСТАВИМО ЦЕДУЉИЦУ?
ТАЧНО! ОКРЕНИ!

УПРАВО САМ СЕ ВРАТИО! УЂИТЕ...
КОД КУЋЕ СИ?
ШИЉА

ПОЗИВАМ ВАС НА ВЕЧЕРУ!

НЕКА ДОБРА ВИЛА МИ ЈЕ НАПУНИ-ЛА ФРИЖ-ЖИДЕР!
1168/22